

ISSN 1407-9321

28

Preiļos ekspluatācijā nodota rekonstruētā Daugavpils iela

● Svinīgājā ielas atklāšanā un lenčites griešanā piedalījās (no kreisās) SIA «Latspas» valdes loceklis Anatolijs Šeršnovs, 9. Saeimas deputāts Jānis Eglītis, Satiksmes ministrijas Autotransporta departamenta direktors Māris Pēkalis, Preiļu novada domes priekšsēdētājs Aldis Adamovičs un Valsts akciju sabiedrības «Latvijas valsts ceļi» valdes priekšsēdētājs Tālis Straume.

4. jūlijā, klātesot Satiksmes ministrijas, Valsts akciju sabiedrības «Latvijas valsts ceļi» pārstāvjiem, būvniekiem, Preiļu novada domes vadībai un pilsētas iedzīvotājiem, svinīgi tika atklāta satiksme rekonstruētajā Daugavpils ielā.

Kā «Novadnieku» informēja Preiļu novada domes sabiedrisko attiecību speciālists Jānis Vaivods, Daugavpils iela Preiļos ir viena no svarīgākajām un līdz ar to autotransporta kustības zinā visnoslogotākajām ielām. Tās rekonstrukcijas darbus nebija iespējams veikt isā laikā, jo pirms tam, izmantojot Eiropas Savienības līdzekļus, tika iestenots ūdensapgādes un kanalizācijas ierīkošanas projekts. Ielas rekonstrukcijas darbu pasūtītājs bija Preiļu novada dome, bet nepieciešamais finansējums vairāk nekā pusmiljona latu apmērā saņemts no valsts budžeta ar valsts akciju sabiedrības «Latvijas valsts ceļi» starpniecību.

Rekonstrukcijas rezultātā nomainīts viss brauktuves un ietvju segums, pirms tam atjaunojot pamatni, ierīkota arī liecus un sniega ūdeņu noteikkanalizācija, uzstādītas celzīmes un veikts horizontālais ielas krāsojums.

Paralēli Daugavpils ielas rekonstrukcijai notika arī to šķērsojošās Talsu ielas

● Rekonstruētā Daugavpils iela ar jauno un līdzeno asfalta segumu, atjaunotajām ietvēm iepriecina ne tikai Preiļu iedzīvotājus, bet arī daudzos transportlīdzekļu vadītājus. Satiksmes drošību turpmāk uzlabos krustojumā pie Preiļu 1. pamatskolas uzstādītais luksofors. Foto: T.Eliste

posma un krustojuma rekonstrukcija. Tās rezultātā Daugavpils un Talsu ielas krustojumā pie Preiļu 1. pamatskolas uzstādīts luksofors, kas uzlabos gājēju drošību pie izglītības iestādes. Atjaunots arī asfalta segums Talsu ielas posmā no

Raija bulvāra līdz Skolas ielai.

Rekonstrukcijas darbus Daugavpils ielā veica uzņēmums no Daugavpils – SIA «Latspas». Kopējā liguma summa ir 526 675 lati.

L.Kirillova

Pirmais «Taiseits Latgolā» lielkoncerts notiks Preiļos

Šogad netiek rīkots latgaliešu jaunās mūzikas festivāls «Muzykys Skrytuļš», kas jau trīs gadus pēc kārtas bija audzis un attīstījies Daugavpils rajona Liksnas pagastā. Tieki krāti spēki, idejas un resursi, lai nākamgad festivāls varētu atkal kļūt par svarīgāko latgaliešu mūzikas gada pasākumu. Lai šī vasara nebūtu patukša, tad biedrība «Latgolys Studentu centrs» riko vairākus koncertus ar latgaliešu mūzikā dalību — tā katra Latgales rajonā tiek plānots vismaz viens pasākums ar devīzi «Taiseits Latgolā».

Kā pirmais un lielākais izskanēs 19. jūlijā Preiļu parka estrādē gaidāmās lielkoncerts, kurā piedalīsies «Laimas Muzykanti», «Bez PVN», «Dabas Durovys», «D-Light», «Weron Martin», «Green Novice», «Likteņeigais pagrīzīns iz Vainovu» un Latgales grupa «Elpa». Šis koncerts tiek rīkots ar Preiļu novada domes atbalstu, fianansiāli palidz Latgales Kultūras programma (Latgales reģiona attīstības aģentūra un Kultūrapīlāla fonds), Daugavpils Universitāte, Rēzeknes Augstskola un Hipotēku banka. **Skatītājiem ieeja bez maksas.**

«Muzykys Skrytuļš» notiks 2009. gadā.

PREIĻU GALVENAJĀ BIBLIOTĒKĀ

Jūlijā notiek kampaņa «Dīžā Baltijas apceļošana». Interesentu uzmanību varētu piesaistīt arī Latgale un Preiļi, mūsu rajona pilis un muižas. Par to, kur tās atrodas, cik laika zoba skartas tās ir šodien, informāciju var meklēt Preiļu galvenās bibliotēkas novadpētniecības lasītavā skatāmajā izstādē «Mūsu rajona muižas un pilis». Atgādinām, ka 2005. gadā klajā nāca «Novadnieka» sagatavotais kalendārs «Preiļu rajona muižas un pilis», ko saņema katrs laikraksta lasītājs.

Igora Pliča
The Eyes See, the Heart is in Flames
Acis redz, sirds deg...

19. jūlijā paredzēta fotomākslinieka Igora Pliča jaunā fotoalbuma «Acis redz, sirds deg...» prezentācija. Novadpētniecības lasītavā (bibliotēkas 2. stāvā) apskatāma izstāde, kas veltīta mākslinieka dājradei.

**ABONĒJIET
«NOVADNIEKU»**
augustam un pārejiem gada
mēnešiem «Latvijas Pasta»
nodalās un pie pastniekiem
līdz 23. jūlijam, modernizētās
pasta nodalās —
līdz 26. jūlijam.

XXIV Vispārējie latviešu Dziesmu un XIV Deju svētki ir sākušies

Svētdien, 6. jūlijā, svinīgi tika atklāti XXIV Vispārējie latviešu Dziesmu un XIV Deju svētki. Jau no rīta — puksten 11.00 — sākās tradicionālais Dziesmu un deju svētku gājiens pa Rīgas ielām, puksten 17.00 «Arēnā Rīga» notika koncerts «Deju svētkiem — 60», bet vākār puksten 21.00 Mežaparkā notika svētku atklāšanas koncerts «Dziedot dzimu, dziedot augu». 1948. gadā Dziesmu svētku gaitā tika rīkoti arī 1. Deju svētki ar 52 deju kolektīviem un 920 dalībniekiem. Kopš šiem notikumiem pagājuši 60 gadi, un dejotāju skaita svētkos pieaudzis līdz 15 000. Deju svētku jubileju svinēja ar krāšņu koncertu, kurā uzstājās labākie Latvijas deju kolektīvi un izpildīja par klasiķu kļuvušās 28 latviešu horeogrāfu dejas. Koncertā piedalījās arī deju kolektīvi no Lietuvas un Igaunijas ar divām dejam katrā. Koncerta dalībnieki ir 34 bērni, jaunieši un vidējās paudzes deju kolektīvi. Koncertu veidoja radošā darba grupa: mākslinieciskie vadītāji Ingrīda Saulīte un Uldis Šteins, režisors Kārlis Aušķāps, scenogrāfs Aigars Ozoliņš, projekta vadītāja Gunta Skuja.

Dziesmu svētku atklāšanas koncertā, atsevišķi dziedot un izceļot tieši sava kora veidam atbilstošās dziesmas, atklājās vienu Latvijā pārstāvēto koru veidu krāšnā mozaīka. Daudzās balss mūzikā vēstīja par tēvzemes mīlestību, Baltijas vienotību, sievietes un vīrieša dzīves gājumu, ģimenes nozīmību, bērnu audzināšanu un vecāku godināšanu. Koncerta kulminācijā skanēja apjomīgs jaundarbs — Zigmara Liepiņa un Māras Zālītes cikls «Dziedot dzimu, dziedot augu». Koncertā piedalījās 3000 sieviešu koru, 1200 vīru koru, 1500 jauniešu koru dalībnieku, 1200 senioru, 500 zēnu koru un 5.-9.klašu meiteņu koru 3000 dalībnieku, pūtēju orkestri, Latvijas Mūzikas akadēmijas simfoniskais orķestrīs, grupa «Prāta vētra», dūdu un bungi mūzikas grupa «Auli», deju grupa «Dzirnas». Koncerta mākslinieciskā vadītāja ir Aira Bīriņa, režisors — Mirdza Zīvere, scenogrāfs — Aigars Ozoliņš, horeogrāfs — Agris Daņiļevičs, literārā materiāla autori ir Laima Mukutpāvela un Liāna Langa, bet projekta vadītājs ir Lauris Goss.

Pirmie vispārīgie latviešu dziesmu svētki notika Rīgā 1873. gadā no 26. jūnija līdz 29. jūnijam pēc vecā stila jeb no 8. jūnija līdz 11.jūlijam pēc jaunā stila. Kā izdevumā «Dziesmu svētku brīnumi» raksta Olģerts Grāvīts, Dziesmu svētkus rīkoja Rīgas Latviešu biedrība (RLB), svētku komisiju vadīja RLB priekšsēdētāja vietnieks Rihards Tomsons. Pirmajos Dziesmu svētkos piedalījās 45 kori ar 1003 dziedātājiem. Irlavas Skolotāju semināra orķestris spēlēja 30 mužiņi. Koru virsdirigenti bija Jānis Bētiņš un Indriks Zīle. Svētkos līdzās cittautu komponistu repertuāram skanēja pirmsāms latviešu kora oriģināldziesmas un tautas melodiju apdares. Dziesmu svētki lika apjaust latviešu tautasdziesmas krāšņumu un to lielo darbu, kas vēl darāms, lai, Jāņa Cīmzes vārdiem runājot, «izklīdušos meldījus kopā salasītu». Šā svētku atklāšanas aktā Latviešu biedrības nārīm pirmo reizi skanēja Baumaņu Kārja dziesma «Dievs, svētī Latviju!», kura 1920. gadā kļuva par Latvijas valsts himnu.

Dziedāšanas svētku pirmsākumi meklējami 19. gadsimta pirmajā pusē Šveicē, Vācijā un Austrijā. Latvijā toreiz vadošo toni mūzikā noteica galvenokārt vācu kultūra, jo latviešu nationālā atmoda vēl nebija sākusies, latviešiem nebija ne profesionālu mūziku, ne diriģētu. Rīgā pirmā vācu vīru koru dziedāšanas biedrība «Die Rigaer Liedertafel» tika nodibināta 1833. gadā diriģenta Heinricha Dorna vadībā, bet jau 1836. gadā vācu vīru koru no Rīgas, Liepājas, Valmieras, Jelgavas, kā arī no Pērnava, Tartu, Rēveles ieraudās uz sadziedāšanos jaunatvētajā Vērmanes dārzā. Visas Baltijas vācu vīru koru pirmie Dziesmu svētki notika Rīgā 1861. gadā no 29. jūnija līdz 4. jūlijam. Tājtos piedalījās 21 koris ar vairāk nekā 600 dziedātājiem. Koristu vidū bija arī latvietis Rihards Tomsons, pēc kura ierosmes 1873. gada vasarā notika Pirmie vispārējie latviešu dziesmu svētki. 1873. gada svētku scenārijs bija līdzīgs 1861. gada vāciešu Dziesmu svētku norises modelim: dalībnieku gājiens, garīgais koncerts Rīgas Domā, laicīgā repertuāra priekšnesumi Keizardārzā (tagadējā Viesturdārzā), «dziesmu kari», plāši, vienīm interesentam par bijetēm preejams atvadu mielasts un noslēguma balle RLB.

Atšķirības tomēr bija radikālas — pirmo reizi vāciskajā Rīgā krāšņos tautastēros no visiem novadiem saplūda simti latviešu, kuri apliecināja, ka nav tikai «arāju kārtā», bet tauta ar senu kultūru, bagātu folkloru, skanīgā balsīm, iedzīmto muzikāltāti un pašlepnemu. Koncertos latviski skanēja ne tikai tautasdziesmu apdares, bet arī korāli un cittautu komponistu reliģiska satura dziedājumi. Dziesmu svētki nesaraujami saistīti ar latviešu tautas vēsturi, tiem bija milzīga nozīme sabiedrības garīgās atmodas, strauji augošās nacionālās pašsapziņas nostiprināšanā.

XXIV Vispārējos latviešu Dziesmu un XIV Deju svētkos, kas no 5. jūlijā līdz 12. jūlijam norisinās Rīgā, ieraudušies 38 233 dalībnieki. Viņu vidū ir 18 464 koristi, 13 317 dejotāji un 6452 pārējie mākslinieciskās pašdarbības kolektīvu dalībnieki.

LETA

Par laimi var runāt labi ja piecas minūtes. Nav nekā vairāk ko teikt, tikai to, ka esī laimīgs. Par nelaimi var runāt augām naktīm.

Erihs Marija Remarks

Nākamgad trūcīgajām personām dalīs pārslas, makaronus, pankūku miltus un vājpīena pulveri

Valdība 1. jūlijā izskatīja Zemkopības ministrijas (ZM) izstrādāto informatīvo ziņojumu «Par Eiropas Komisijas programmas vistrūcīgākajām personām īstenošanu 2009. gadā», «Novadnieku» informē Elīna Olante, ZM Preses un sabiedrisko attiecību nodaļas pārvaldes vecākā referente.

Katrā gadu Eiropas Komisija (EK) pieņem plānu pasākumu organizēšanai attiecībā uz Eiropas Kopienas trūcīgājām personām, veicot ieguldījumu tās vistrūcīgāko pilsoņu labklājībā. Šo programmu vistrūcīgākajām personām finansē no Eiropas Kopienu budžeta Eiropas Lauksaimniecības vadības un garantiju fonda Garantiju nodaļas (LAD) un Pārtikas un veterīnārais dienests (PVD), tika nolemts, ka 2009. gadā programmas vistrūcīgākajām personām ietvaros reizi mēnesi tiks izsniegti puskilograms auzu pārslu, puskilograms četrgraudu pārslu, 1 kilograms makaronu, 400 grami pankūku miltu un 400 gramu vājpīena pulvera.

Eiropas Komisijas regulas nosaka, ka līdz 31. maijam dalībvalstim jāpazīsto Komisijai par to, kuru no produktiem izsniegs trūcīgājām personām. Tāpat dalībvalstīm jāpazīsto par veidu, kādā produktus izsniegs saņēmējiem, un kritērijus, kuri piemērojami šajā procesā.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2006. gada 10. aprīļa rīkojuma nr. 238 «Par

Latvijas līdzdalību Eiropas Komisijas programmas vistrūcīgākajām personām īstenošanā un starpinstitūciju atbildības sadalījumu» Zemkopības ministrijai jāiesniedz Ministru kabinetā informatīvais ziņojums par nākamā gada programmas īstenošanu.

Lai izvērtētu 2009. gada programmai nepieciešamo produktu veidu un daudzumu, starpinstitūciju darba grupā, kurā piedalījās ZM, Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrijas (RAPLM), Labklājības ministrijas (LM), Veselibas ministrijas (VM), Īpašu uzdevumu ministra sabiedrības integrācijas lietās (ĪUMSIL) sekretariāts, Lauku atbalsta dienests (LAD) un Pārtikas un veterīnārais dienests (PVD), tika nolemts, ka 2009. gadā programmas vistrūcīgākajām personām ietvaros reizi mēnesi tiks izsniegti puskilograms auzu pārslu, puskilograms četrgraudu pārslu, 1 kilograms makaronu, 400 grami pankūku miltu un 400 gramu vājpīena pulvera.

Lai nodrošinātu šīs personas ar produktiem, ir nepieciešams 300 tonnas auzu pārslu, 300 tonnas četrgraudu pārslu, 600 tonnas makaronu, 240 tonnas pankūku miltu un 240 tonnas vājpīena pulvera.

Pēc šī aprēķina kopējais graudu un vājpīena pulvera daudzums, kas nepieciešams 2009. gada vistrūcīgāko personu programmas īstenošanai, ir 32 696 tonnas graudu un 10 989 tonnas vājpīena pulvera.

Šādas transportlīdzekļu pārbaudes uz ceļiem veic speciāla tehniskās apskates inspektoru grupa no Rīgas ceļu policisti klātbūtnē.

Vai trokšnotāju terors turpināsies? To «Novadnieks» jautāja Preiļu rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3. nodaļas priekšniekam **Vilim Patmalniekam**. «Arī mūsu rīcībā ir informācija par automašīnām un motocikliem, kuru vadītāji regulāri pārsniedz apdzīvotās vietās atļauto braukšanas ātrumu. Atliek šos braucējus tikai pieķert pārkāpuma bridi. Domāju, ka tas nesagādās problēmas, jo ceļu policijas auto aprikotas ar videoradariem. Savādāk ir ar trokšņu slāpētājiem, jo mūsu rīcībā patiešām nav iekārtu, ar ko izmērit izpūtēju radītā trokšņa limeni. Būs jāsadarbojas ar inspektoru brigādi no Rīgas.»

Informēts par vairāku transportlīdzekļu vadītāju pieķauto atro braukšanu un vēlās vakara un nakts stundās stāvlaukumā Aglonas ielas galā notiekošo ir arī Preiļu novada pašvaldības policijas priekšnieks **Juris Želvis**: «Ja Preiļu iedzīvotāji redz transportlīdzekli, kura vadītājs pārkāpj satiksmes noteikumus — pārsniedz pieķauto ātrumu vai brauc agresīvi —, aicinu nekavējoties zvanīt ceļu policijai vai **zinot mums pa tālrundi 5307330**. Tas pats attiecas uz nakts notiekošajiem «tusiņiem», kas traucē apkārtējo maju iedzīvotāju mieru. Esam saņēmuši arī SIA «Preiļu saimnieks» sūdzības par to, ka minētajā laukumā Aglonas ielā teritorija bieži ir piemēlota. Iespēju robežas situāciju kontrolesim.»

Sagatavoja **L.Kirillova**

MUMS RAKSTA

Autobraucēju un motociklistu terors Preiļos

«Cienījamais, «Novadniek», griežos pie jums pēc palīdzības, jo nav jau citas vietas, kur to darīt.

Dzīvoju Aglonas ielā, netālu no Preiļu parka. Nezinu, kam pateikties, bet pasākumi estrādē (ieskaitot jauniešu diskotēkas) šovasar notiek ar ļoti norāmēliem decilebliem. Paldies par to no visas sirds!

Bet... šovasar ir sācies un uzņem arvien lielākus apgriezenus cits, daudz bīstamāks terors. Parādījušās divas trīs mašīnas un pāris motocikli, kuru īpašnieki par braukšanas ātruma ierobežojumiem un braukšanas kultūru neko nav dzirdējuši. Jebkurā diennakts laikā šie autobraucēji jojo pa mūsu ielu ar vismaz 150 kilometriem stundā (tā saka mans vīrs, bet viņam auto vadītāja stāzs ir jau 40 gadi). Vienam braucamajam ir noņemts skaņas slāpētājs – troksnis nenormāls. Arī apdzīpenitus citus pa labo pusī, tā, ka pat uz ietves nejutāmīs drošībā. Naktīs, kad notiek diskotēkas, ir tādi ralliji, ka agrākās diskotēku trokšņu decibeli liekas čuksti. Iebraucot stāvlaukumā ielas galā, tā bremzē, ka vēl pusstundu gaiss smako pēc gumijas. Neticu, ka mūsu policija viņus nezina, bet, «kamēr vienu nav nospiedis, neko nevar darīt», tā teicā kāds policists privātā sarunā. Un pie stūrēm sēž vietējā «krējuma» dēlini. Bieži naktīs uz laukuma notiek neformālās diskotēkas, mūzika – viskalākā iespējamā, baram apkārt ceļo alkohols, visi dejo dzīji pēc pusnaktis. Cik ilgi šī patvalga turpināsies? Vai jāgaida, kamēr kādu «nospiedis»?

Šādu vēstuli pagājušajā nedēļā saņēmām no Preiļu iedzīvotājas, kura savu uzvārdu nevēlējās publiskot.

Vai automobiļu un motociklu izpūtēju reķona ir pieļaujama un kā to iespējams kontrolēt, «Novadniekam» skaidro. Ceļu satiksmes drošības direkcijas (CSDD) Preiļu nodaļas priekšnieks **Andris Strods**.

Transportlīdzekļu izplūdes gāzu skābumu decibelos (dB) mēri tehniskās apskates laikā. Tas notiek atbilstoši Ministru kabinetā 2004. gada 29. aprīļa noteikumiem nr. 466 «Noteikumi par transportlīdzekļu valsts tehnisko apskati un tehnisko kontroli uz ceļiem», kuru 806. punkts nosaka – transportlīdzekļa radītās trokšņa limenis, transportlīdzeklim nekustīgi stāvot uz vietas, nedrīkst pārsniegt izgatavotāja noteikto vai 85 dB, ja tas nav zināms.

Parasti šāda pārbaude notiek tehniskās apskates laikā uz pacēlāja vai uzgāzejot, ja inspektoram rodas aizdomas, ka izplūdes sistēma ir pārtaisīta vai izņemti rezonatori. Ja radītā trokšņa limenis pārsniedz pieļaujamo, pielaide ceļu satiksmei netiek izsniegt. A. Strods teic, ka situācija ar pārtaisītājiem izpūtējiem līdz galam nav atrisināta. Lidzīgi, kā tas bija ar tonētajiem stikliem, kad automašīnas uz tehnisko apskati ieradās bez tonējuma, bet pēc tam stikli atkal tika noklāti ar tumšājam plēvēm. Pašlaik ceļu policijas rīcībā ir speciālās iekārtas, ar kuru palīdzību tonējuma limeni var pārbaudīt. Iekārtu izpūtēju radītā trokšņa līmeņa noteikšanai policijas darbinieku rīcībā nav.

NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Elste

Pasūtījuma indekss 3033.

Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.

Izdevējs – SIA «NOVADNIEKS REDAKCIJA».

Redakcijas adrese: Brīvības ielā 14, Preiļi, LV-5301.

Elektroniskais pasta: novadnieks@axel.lv

Tālr. 53-07056, mob. tel. 29410288 (redaktorei),

53-07057 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana),

53-07058, 53-07059 (žurnālistiem). Fakss 53-07057.

Par sludinājumu saturu atbildēt iesniedzējs.

Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.

Pārpārņemt atsaucē uz «Novadnieku» obligāta.

Laikraksts iespiest SIA «Latgales druka» Rēzeknē.

Mājas lapa internetā: <

Ir lietas, kam jāpaliek, kā ir...

Kad savos pilsētas dzīvokļos taisām ģenerāltirišanu, parasti bez žēlastības tiek mests laukā viss liekais.
Nez kāpēc lauku mājas ir savādāk. Pati esmu pacilājusi un kaut kur pieleikamajā vai klēts plauktā nobāzusi mazu ieplaisājušu māla väzīti, veco ogļu gludekli, apaļo podiņu, kurā vecmamma lika tikko sakulto sviestu, un koka kāsi, ar kuru cūku bērēs tiek izvērstas priekš desām tirāmās un skalojamās zarnas. Žēl izmest, tāpat kā sev mazo pirkstīnu atgriezt.

Tiesi tāpēc es absolūti nebrīnijos par to, ko redzēju un dzirdēju «Jaunkalnu» (agrāk — «Uzkalnu») mājas Vārkavas novada Rožkalnu pagastā, tikai dažus kilometrus no Arendoles uz Vecvārkavas pusē. Logocku meitu — tā viņas pašas sevi sauc labākai atpazīšanai — Olgas un Regīnas bērnības mājas joprojām saglabājušas seno auru, garu un starojumu, tādā veidā atšķiroties no daudzām citām līdzīgām lauku sētām. To, ka tur jāaizbrauc, zināju sen. Bija dzirdēts par šajās mājas notikušajiem pasākumiem, televīzijas filmētajiem sižetiem, folkloras cienītāju saietiem un tā tālāk. Tā kā saimnieces «Jaunkalnos» sastopamas tikai vasarā, brauciens tika atlīkis no reizes uz reizi. Nu tā īstā reize, kad varēja izbrīvēt laiku gan viņas, gan es, gađusies.

Vecāsmātes tautasdziešmas

No skata māja kā māja, vai mazums tādu redzēts rajona pagastos un novados. Tikai šeit nez kāpēc gribas novilk kurpes un pagalmā nostāties uz zemes basām kājām. Ne visai augstā durvju aile mudina pieleikt galvu — cieņā pret māju un tās laudim.

«Kur mēs ar vecomāti gājām, tur tautasdziešmas bija līdzi. Tādēļ jau no agras bērnības prātā ļoti daudz dziesmu iespiedēs,» teic Olga. «Vecie cilvēki agrāk diktī daudz dziedāja,» piebilst Regīna. «Un mēs, jaunie, tad centāmies meldījus un vārdus iegaumēt, lai varētu turēties līdzi.»

Māsas turpina, viena otru papildinot. Cik grūts mūžs bijis vecmammai, kā kara laikā izpostītas mājas, kā dēls krievu armijā iesaukti. «Āncāni bija labi kaimiņi, eliela uz ziemu pie sevis padzīvot, jo tāk steidzīgi nevarējām sev jaunu māju uzcelt. Šītās bēdas, šīto nelaimi, bet vecāmāte iet ar mazbērniem pie rokas un dzied — *Pi kaimiņa rauga guoju, pi kaimiņa uguntenis...* Mēs abas, vēl trīs kaimiņu meitenes, visas dziesmas dziedājām. Toreiz katrā sētā bērnu un jauniešu bija diktī vairāk nekā tagad. Nebijām no tām sliktākajām,» teic Regīna un abas ar Olgu jautri iesmejas. Ja tā, tad arī tagad māsas saglabājušas to iekšējo spēku vai varbūt uguntiņu, kas svešiniekiem liek atskatīties uz sirmajām kundzēm.

«Uzkalni» — skanīgas mājas

Pirmās Latvijas laikā māju nosaukums bijis «Uzkalni». Tagad to pārnēmusi kaimiņu sēta, bet, zemes lietas kārtojot, prievidrs uz nomainīts, tagad papiros rakstīts «Jaunkalni». Ja apkārtnes cilvēkiem vajag ko gaiši un skaidri pateikt, tad parasti tiek minēti Logocki. Uzreiz viss skaidrs — i vārkaviešiem, i randauciešiem (*arendoliešiem* — red.), i pelēciešiem.

«Uzkalni» bijuši skanīgas mājas, un netikai vecāsmātes dziesmu dēļ. «Mūsu tēvs,» teic Regīna, «bijā slavens muzikants. ļoti slavens muzikants tajos laikos skaitījās. Pa visām kāzām spēleja ne tikai apkārtne, bet arī viņus Dubnai un pat Kalupē. Divpadsmīt gadu puika būdams, viņš nospēlējis pirmās kāzas. Randaukas muīž-

kungs tiklīdz uzzinājis, ka tepat apkārtne tāds muzikāls puika dzīvo, ieinteresējies. Senāk jau ne naudas, ne iespēju labus instrumentus nopirk, tēvs ar mutes *garmošku* spēlējis. Visas melodijas varējis atkārtot no pirmās dzirdēšanas. Kāds vīrs, kuram pašam labs instruments bijis, ieteicis tēvam pamēģināt spēlēt pa istam. Kā paņemis rokās, tā iet viņam tā melodija, ka ne nobrīnīties. Tad nu muīžkungs mūsu tēvu aizsaucis pie sevis, licis šo to uzspēlēt un iedeviš naudu līdzi. Acīmredzot sapratis, ka bērnam liels talants. Tā mūsu tētis bērnbātis pie sava instrumenta — gājis ganos ar *garmošku* un spēlējis visu laiku. Viņš mums, meitenēm, vēlāk rādīja, kurā vietā reiz viņus ceļam ganījis lopus. Ziniet, tolaik govis, aitas, cūkas — visus kopā ganīja. Gadījies, ka cūkas kaut kur noklidušas. Šīs nolīcis savu instrumentu uz ciņa un aizskrējis cūkas atpakaļ atdzīt. Pa to laiku bullēns *garmošku* ar ragiem sabadijis. Kad ieraudzījis, kas noticis, ārprātā bijis, jo nekas vairs nebija ne glābjams, nedz remontējams.

Ar laiku tēvam nopirkts cits instruments. Viņš piekalpojis par ministrantu arī Kalupes baznīcā un lūgtin lūdzies mācītājam, lai palaiž viņu pie ērgelēm par miditāju. Kad tālāk tuvu tīcis, tad atkal ērgelniekam mieru nelicis, lai ļauj pamēģināt arī spēlēt. Spēlējis drīz visas baznīcas dziesmas, tā spēlējis, ka ērgelnieks atbraucis pie mūsu vectēva Izidora un teicis, ka bērnu noteikti jālaiž tālāk mācīties — diktī liels talants, nedrīkst laist postā. Bet vai tad vienkāršie ļaudis to saprata. Kādas skolas, ka mājas jābūvē, balīki no meža jāved, rudzi jāplauj un tā tālāk.

Mūsu tēvs bija prātīgs un apkērīgs cilvēks arī bez lielām skolām. Kaimiņi bieži, it īpaši kara gados nāca pie viņa pēc padoma. Ja Stanislavs teica, tad tas bija kā likums. Taču, ja citādi dzīve būtu iekārtujusies, tālu pasaulē varbūt kļūtu slavens. Regīna visu stāsta ar tādu miljumu un tik tēlaini, ka gribas saglabāt katru vārdu un nopūtu, lai neizjauktu latgaliskā izteiksmes veida radito noskaņu.

Uz astoņdesmitgadīgiem pamatiem

Var piekrist, var nepiekrist, bet katrai mājai ir sava dvēsele. Neviens gan nezina, kur tā īsti slēpjās. Varbūt skursteni, varbūt aiz griestu sijas, kur Jāņu dienas ozolzari aizsprausti, bet varbūt kaut kur zem pamatu akmens vai flokšu krūmā. Pa reizei tā liek sevi manīt ar savādu čaboņu, tādu kā skrapstēšanu vai dipināšanu. Diemžēl nepajautāju ne Regīnai, ne Olgai, vai viņas maz zina, kur mājo bērnības māju dvēsele. Tāk jau, meitenes būdamas, gana visādā noslēpumainā lietu būs manjušas.

«Tēvs stāstija, ka šī māja no vecās vietas pārcelta šurp 1925. gadā. Viņš pats strādājis Kalupes pagasta valdē, braucis ik vakanus ar riteni mājās, lai savam tēvam, mūsu vectēvam, palidzētu būvdarbos. Tagad neviens pat nepateiks, ka mājai tolaik bijis arī otrs gals, kurā mitinājies tēva brālis. Kad puiši apprečējās, brālis paņēmis savu mājas galu līdzi un uzcelis māju citā vietā.

Zemi arī sadalīja abiem brāliem, mūsu tēvam palika ap 13 hektāru. Skaidrs, ka tas ir maz, bet, ja ne kara laiks, dzīvojām pārlikuši. Labība auga, trīs govis turējām, divi virgi, pa četras aitas bija. Kartupeļi arī neko, bet ar norunu, ka rudens sauss. Ja nē, sapuva. Te nav kartupelu zeme. Kad aizprecējās uz Bramāniem, priečajos vien, ka pie viņiem jebkurā, arī slapjā, vasarā kartupeļi labu labie.

Astoņdesmitgadīgi pamati, uz kuriem stāv Reginas un Olgas dzimtās mājas, ir stabili un droši. Pēdējā laikā pat ar tādu ipašu pievilšanas spēku, jo te pulcējas ne tikai pašu ļaudis, bet arī kaimiņi, radi un ne reizi vien pavisam sveši cilvēki no pilsētas — žurnālisti, studenti, literatūrzināt-

● Logocku meitas. No labās — nosvērtākā un lēnākā Regīna Bramane, brīnišķīgas ģimenes kopā turētāja. No kreisās — lielā smējēja Olga. «A kam to vira uzvārdu teikt, raksti — Logocku Olga, tad mani visi pazis un atcerēsies.» Foto: A. Šņepsts

nieki, valodnieki, novadnieki. Katram te sava meklējamais — senais gars, tradīcijas.

Tradīciju spēks

«O, jā, tradīcijas mums stipras. Re, aiz sijas atbilstoši tradīcijām arī *psihologs aizspraust*,» pēc tā, gribot negribot, jāuzmet acis bērza žagaram. Regīnai tagad šķiet, ka tēvs turējis mājās pat pārāk stingru disciplīnu. Olgai citas domas: «Pareizi vien bija, ka stingri turēja, iemācīja mūs pie kārtības. Katrs darbiņš jāpadara tā, kā vajag. Vai nu tu dari, vai atkal neko nedari. Tikai ne pa roku galam. Atceros, ka biju pavisam pavisam maziņa, kad man iedeva grozinu un lika iet tīrumā lasīt pēc plaušanas zemē palikušās vārpas. Cik tā strādnieka no manis bija, bet gāju ar vislielāko atbildības izjūtu. Toties pēc tam vecāki man abonēja bērnu žurnālu. Sakiet, kuram bērnam vēl tajos laikos bija žurnāls pasūtīts?.. Tuvumā citu tādu nebija.

Lai arī liela nabadzība bija un normālas lampas vietā dedzinājām izgrebtā runkuli ieliktu dakti, visiem, kas uzturējās šajā istabā, bija viena izjūta — gribējās ko vairāk. Vairāk garīguma. Kā mēs pieaugašājiem priekšā lasījām! Cits adija, cits vērpa, cits striķus vija, bet bērni lasīja. Es — vislielākā lasītāja. Grāmatas izvēlējāmies tā, lai visiem interesanti, piemēram, Blaumaņa «Velniņus», vai atkal «Sūnu ciema zēnus», somu eposu «Septini brāļi», pasakas. Ai, cik pasaku tika izlasīts, kā miklas minējām puskrēslā... Starp citu, visa ģimene piedalījās minēšanā un jautri bija. Kopš tiem laikiem man patīk mikrēša stunda — laiks starp gaismu un tumsu. Tāds pārdomu mirklis arī cilvēkam.

Ar kaimiņiem bērniem rīkojām priekšnešsumus dažādiem svētkiem, teiksmi, Ziemassvētkiem vai Lieldienām. Dzejolus mācījāmies, ludzījās iestudējām, mums pat Arendoles skolas skolotāji palidzēja. Ja Ziemassvētkos koncerts pie mums notika, tad Jaungadā un Zvaigznes dienā — citās mājās. Eglītē iekarināts kāds pelēks pašcepts cepumiņš, konfekšu papīriņi ietīti maizes gabaliņš. Labi, ka no Ulmaņa lai-

kiem bija saglabājušies apzeltītie svečturi. Skaisti, spīdigi, tikai sveces gan lejām no cūku taukiem. Izšķērdīgi rīkoties nevarēja, jo tauki vēl bija vajadzīgi i cepumam, i kartupeļiem.»

No mājām prom

Gan Regīnai, gan Olgai sen jau sava dzīve. Prom no dzimtajām mājām. Pirmā — 1951. gadā Regīna. Ieprecējās tepat netālu Cimūšku sādžā. Kolhoza laikos Rīgā pabeigli grāmatvežu kursi, kamēr auga bērni, strādājusi par uzskaitvedi, teļus kopumi, i cūku barojusi.

Nākamā dzimto līgždu 1952. gadā atstāja Olga. Izvēlējās medicinu, beidza Čēsu medicīnas māsu skolu, atnāca strādāt uz Jēkabpils rajona Biržiem, vēlāk pārcēlās uz Ādažiem. Un tā līdz šai dienai kopā ar ģimeni. Medicīnai atdoti kopumā 55 gadi. «Mani ļoti velk uz mājām. Arvien vairāk... Esmu lepna par saviem cilvēkiem un man šķiet, ka nekur citur nav labāku.» Dzīļas, izrādās, ir dzimtās saknes.

Mazliet filozofiski

«Mēs, latgalieši, esam pārāk kautrigi, bet vajadzētu stingrāk iestāties par visiem savējiem. Lepoties tā, kā es lepojos ar savu māsu un viņas ģimeni. Cilvēkiem vajag teikt patiesos vārdus, kā mēs domājam,» tā Olga.

«Dzīvē ir dažādi apstākļi, kāpēc notiek tā un ne citādi, kāpēc mēs, piemēram, neko nedarām, lai viiss mainītos. Uzkāpu uz bēniņiem un ieraudzīju, iespējams, vēl mammas aiz sijas aizsprausto vērmeļu bunti. Redzu, bet es nedrikstu to izmest laukā. Man liekas, ka līdz ar to es kaut ko izjaukšu visā šajā ainavā, ka šajās mājās zudis kaut kas ļoti būtisks. Kāds literatūrzinātnieks reiz teica: «*Klau, atlauj man jījus ustobys cepļi nūbučuot.*» Man neko vairāk nevajag, te ir tā jēga un būtība, kāpēc mēs turamies pie šīs mājas, kāpēc te brauc cilvēki, kāpēc te viss izskatās šādi. Ir lietas, kam jāpaliek, kā ir...»

L. Kirillova

Referendumus varēs rīkot arī pašvaldības

Pašvaldības par savas kompetences jautājumiem varēs rīkot referendumus, paredz Saeimas Valsts pārvaldes un pašvaldības komisijas galīgajam lasījumam atbalstītie grozījumi likumā «Par pašvaldībām», «Novadnieku» informē Saeimas preses dienests.

Likumprojektu par referendumu rīkošanas un norises kārtību, kā arī tajos izlejējamajiem jautājumiem Ministru kabinetam jaizstrādā līdz nākamā gada beigām. Patlaban pašvaldībām par administratīvās teritorijas robežu grozīšanu, pašvaldības attīstības programmu un teritorijas plānojumu jaorganizē publiskās apspriēšanas.

Pašvaldības no to funkcijām izrietošus pārvaldes uzdevumus, piemēram, sabiedriskā transporta pakalpojumu organizēšanu, varēs deleģēt privātpersonām vai citām publiskām personām.

Likumprojekts paredz veidot pašvaldību teritoriālās komitejas un novadu valdes. Teritoriālā komiteja izskatīšanai domē varēs sagatavot lēmuma projektus par atsevišķu novada teritorialo viesnību pārdali, pagastu vai pilsētu pārvalžu darbības jautājumiem, pašvaldības pakalpojumu kvalitātes uzlabošanu un citiem jautājumiem.

Par likumprojektu «Grozījumi likumā «Par pašvaldībām» trešajā, galīgajā lasījumā vēl jālej Saeimai.

Par likumprojektu «Grozījumi likumā «Par pašvaldībām» trešajā, galīgajā lasījumā vēl jālej Saeimai.

30. jūnijā notika pirmā no trim «Latvijas Zaļā punkta» un SIA «Livānu dzīvokļu un komunālā saimniecība» rikotajām izlozēm akcijas «Šķiro plastmasu un laimē!» ietvaros, «Novadnieku» informē sabiedrisko attiecību speciāliste Livānu novada domē Ginta Kraukle.

Par izlozes uzvarētāju kļuva Livānu 1. vidusskolas skolnieks Kristiāns Rudzāts.

Kristiāns vasaras brīvdienās

Šķiro skolas brīvlaikā un laimē balvu

● Akcijas «Šķiro plastmasu un laimē!» pirmās kārtas uzvarētāju Kristiānu Rudzātu (centrā) no Livāniem sveica SIA «Livānu dzīvokļu un komunālā saimniecība» valdes priekšsēdētāja vienībā Andrejs Patmalnieks (no labās) un uzņēmuma lietvede Dzintra Gusāre.

piedalījās akcijā «Šķiro plastmasu un laimē!» un kļuva par tās uzvarētāju, balvā iegūstot 30 latu dāvanu karti pirkumiem veikalā «Maxima». Tieši Rudzātu ģimenes izlietotā un saplacinātā plastmasas pudele, kurā bija zīmīte ar vārdu un tālrupa numuru, bija tā, kuru SIA «Livānu dzīvokļu un komunālā saimniecība» atkritumu iecirkņa vadītājs Gotfrids Gaudzējs izvilkā no kopējā plastmasas pudeļa klāsta.

Tiesa, iedzīvotāju aktivitāte varēja būt lielāka, jo no aptuveni 20

šķirošanas laukumos savāktā pudeli apjoma loterijai bija derīgs tikai nepilns konteiners plastmasas pudeļu.

Tomēr vēl ikviens var pagūt izmēģināt savu veiksmi, jo akcija turpinās visu vasaru.

Livānieši aicināti neizmest plastmasas pudeles kopejtos konteineros, bet gan šķirot un kopā ar pudeļu ievietoto zīmīti atstāt šķirošanai paredzētajās atkritumu urnās dzīvojamo māju mikrorajonos.

Satiksmes ministrija un pašvaldības vienojas par nozares prioritātēm

3. jūlijā Satiksmes ministrijas vadība tikās ar Latvijas Pašvaldību savienības pārstāvjiem, lai vienotas par konkrētām transporta un sakaru nozares prioritātēm šim un turpmākajiem gadiem, «Novadnieku» informē Elīna Balgalve, Satiksmes ministrijas sabiedrisko attiecību speciāliste.

Tikšanās laikā Satiksmes ministrijas pārstāvji informēja par plānoto valsts un pašvaldību autoceļu finansējumu 2009. un 2010. gadam, uzsvēra katra novada attīstības plānu nozīmīgumu turpmākajā autoceļiem piešķiramo līdzekļu pārdale, kā arī akcentēja nepieciešamību veicināt publiskās un privātās partnerības projektu iestenošanu.

«Naudas autoceļiem kļūs vairāk, taču, lai to panāktu ātrāk, ir loti nepieciešams pašvaldību atbalsts dažādām ministrijas aktivitātēm, piemēram, transporta infrastruktūrai novirzītās naftas produktu akcizes nodokļa dajās palīnāšanā, panākot, ka līdz 2014. gadam akcizes nodoklis tiek novirzīts pilnībā šim mērķim,» tiksānās laikā uzsvēra satiksmes ministrs Ainārs Šlesers.

Tika diskutēts arī par praktisku publiskās un privātās partnerības principu ieviešanu valsts un pašvaldību ielu un autoceļu būvniecībā un uzturēšanā, tranzītielu sāktošanu pilsētu teritorijās, pa-

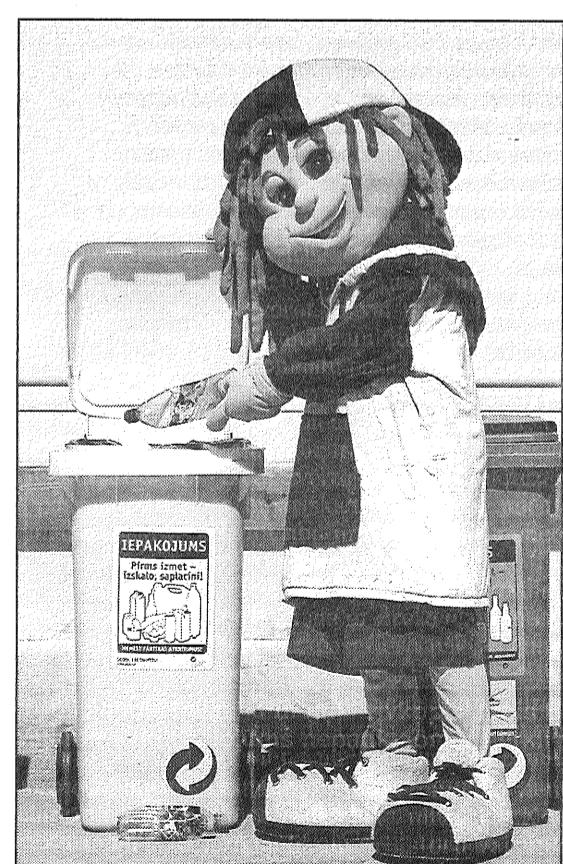
Preiļos ir noslēgusies pirmā kārtas akcijai «Šķiro plastmasu un laimē»

«Latvijas Zaļā punkta» (LZP) un sadarbības partnera SIA «Preiļu saimnieks» kopīgi organizētas vasaras akcijas «Šķiro plastmasu un laimē» izlozes pirmās kārtas uzvarētāja ir Vilhelmine Džeriņa, kura saņema «Maxima» dāvanu čeku 30 latu vērtībā. Akcija turpināsies līdz 2. septembrim; nākamās balvu izlozes notiks 31. jūlijā un 2. septembrī.

ZP valdes priekšsēdētājs Māris Simanovičs, iepazīstoties ar akcijas pirmās kārtas rezultātiem, pateicas dalībniekiem: «Paldies visiem, kuri atsaucās mūsu aicinājumam un piedalās akcijā! Rūpes par vidi ir jebkura cilvēka rokās, turklāt neprasa vērienīgus izdevumus un lietus laika patēriņus. Pie tiek ar to, ka katrs no mums izveido jaunus ieraudumus pareizi placināt un šķirot iepakojumu. Jo vairāk Latvijas iedzīvotāju izveidos savā ikdienā *zaļus* ieraudumus, jo lielākas iespējas saglabāt vidi mūsu bēniem.»

Akcijas mērķis ir izveidot efektīvu sistēmu polietilēterāfaltāta (PET) pudeļu savākšanai no mājsaimniecībām. Sadarbībā ar vietējām atkritumu apsaimniekošanas organizācijām akcija vienlaicīgi notiek sešās Latvijas pilsētās: Krāslavā, Ludzā, Preiļos, Livānos, Tukumā, un Talsos.

Lai piedalītos akcijā «Šķiro plastmasu un laimē!», tukšā dzērienu plastmasas pudeļu jāieliek zīmīte ar savu vārdu un tālrupa numuru, pēc tam šī pudele jāsaplacinā, jāuzskrūvē korķis un jāizmet plastmasas iepakojumam paredzētā konteinerā. Lielāku daudzumu plastmasas pudeļu iedzīvotāji aicināti nogādāt pieņemšanas punktā Preiļos, Mehanizatoru ielā 1.

● Nākamās akcijas balvu izlozes notiks 31. jūlijā un 2. septembrī.

Līvānu jaunieši piedalās starptautisko grupu vadītāju apmācībās Vācijā

No 20. līdz 27. jūnijam Vācijas pilsētā Vertfūlē notika trinacionālu starptautisko grupu vadītāju apmācību 1. daļa. Kā informē Līvānu bērnu un jauniešu centra jauniešu lietu konsultante Inga Zvaigzne, šajās apmācībās piedalījās arī trīs līvānieši (Artūrs Poikāns, Ginta Vilcāne un Anastasija Laizāne) no sešiem jauniešiem, kuri pārstāvēja Latviju. Sādas apmācības notiek jau trešo gadu sadarbībā ar IMKA Latvija partneriem «Union Peuple et Culture» (Francija) un Interculturelles netzwerk.e.v. (Vācija).

Apmācības ir unikālas tādā zinā, ka visas aktivitātes notiek četrās valodās — latviešu, franču, vācu un angļu valodā. Tieki izmantoti arī žestī, līdz ar to starptautisko pieredzi var iegūt arī jaunieši bez labām angļu valodas zināšanām. Apmācību 2. daļa notiks oktobrī Francijā un ziemā/pavasarī Latvijā. Projekts tiek īstenots ar Vācijas — Francijas sadarbības fonda finansiālu atbalstu.

Par gūto pieredzi šajās apmācībās dalās līvānieci Anastasija: «Dalībnieku vecums,

intereses un domas bija pavisam atšķirīgas, taču tas netraucēja mums visiem patiesām ļoti sadraudzēties un nodibināt labus kontaktus arī ārzemēs. Bija patiesi interesanti un aizraujoši piedzīvot to, ka, pat neesot kopīgai valodai (daži no dalībniekiem tomēr nezināja angļu valodu), mēs spējām sazināties un saprast viens otru. Trīs vakarūs katrai valstij tika dota iespēja neformālā gaisotnē prezentēt savu valsti, tās tradīcijas, virtuvi. Vācu grupas pārstāvji ieinteresēja mūs ar savām spēlēm, franču grupa ar vakariņām un dziesmām, savukārt mēs savu valsti prezentējām pašos latviskākos svētkos — Jāņu vakarā. Laiķa gaitā iepazīstinājām pārējos ar latviskām spēlēm, virtuvi, kā arī, protams, tautas dejam, kas pārējiem dalībniekiem likās ipaši enerģiskas un piesaistošas. Viena semināra diena bija veltīta ekskursijai pa Berlīni, kurās laikā varējām iepazīties ar vēsturiskām vietām un celtnēm.

Esam tiktāl sadraudzējušies, ka šķirties bija patiesām grūti un skumji, taču priece tas, ka šīm apmācībām vēl sekos divas daļas, kurās turpināsim iesāktos un papildināsim savas zināšanas dzīlākā limenī.»

● Kopā ar jauniegūtajiem draugiem Līvānu jaunieši iepazīna Berlīni. Uz tikšanos rudenī Francijā, bet pēc tam arī Latvijā.

Galvenais — neapstāties savā attīstībā

Preiļu alternatīvās kultūras atbalsta centrs (PAKAC) ir jaundibināta jauniešu nevalstiska organizācija, kas oficiāli sāka savu darbību šā gada 25. janvāri. Jauniešu mērķis ir pašu spēkiem radīt apstākļus, kas ļaus organizēt kultūras pasākumus — koncertus, filmu izrādes, seminārus, lai pilnveidotu savu brīvu laiku pavadišanas iespējas un nekomerciālās kultūras attīstību Preiļos.

PAKAC veidotāji vidū ir 12 radoši jaunieši vecumā no 16 līdz 24 gadiem, galvenokārt mūzikā no grupām «D-light», «Wanted Mudd» un «Inde Indive». Pēc jauniešu vārdiem, jau idejas stadijā Preiļu novada dome, kā arī ar mākslu saistīti Preiļu iedzīvotāji izteica atbalstu jaunveidojamajai biedrībai.

Kā radās ideja?

«Spēlējot grupā «Inde Indive», apmeklēju klubu «Zabadaks» Kuldīgā (darbojas Nekomerciālās kultūras attīstības centra ietvaros (www.nekac.lv)), kurā regulāri notiek koncerti un dažādi aizraujoši pasākumi alternatīvās kultūras un mūzikas cienītājiem. «Paskatījāmies, un nolēmām, ka uz līdzības pamata varētu izveidot kaut ko tādu Preiļos,» stāsta biedrības līderis un dibinātājs Uģis Vilcāns.

Pagāja aptuveni gads, un 2007. gada rudenī idejas pārauga konkrētā rīcībā. Vadims Maksiņovs, biedrības izveidošanas iniciators, portālā draugiem.lv izsūtīja aicinājumus mainīt kultūrvidi Preiļos visām grupām, kas atradas Preiļos, tādējādi apvienojot līdzīgi domājošus jauniešus.

Pirms biedrības dibināšanas jaunieši veica anketēšanu Preiļu Valsts ģimnāzijā. Rezultātā noskaidrojās, ka diezgan liela Preiļu jauniešu daļa nav apmierināta ar notiekošajiem kultūras pasākumiem pilsētā. «Šeit galvenokārt tiek piedāvāta populāra kultūra,

ko mēs esam pieraduši redzēt televīzijā, dzirdēt radio un lasīt avīžu un glancētu žurnālu lappusēs. Tāpēc mēs gribam dažādot kultūras vidi un līdz ar to savu ikdienu, intereses, aizraušanās.»

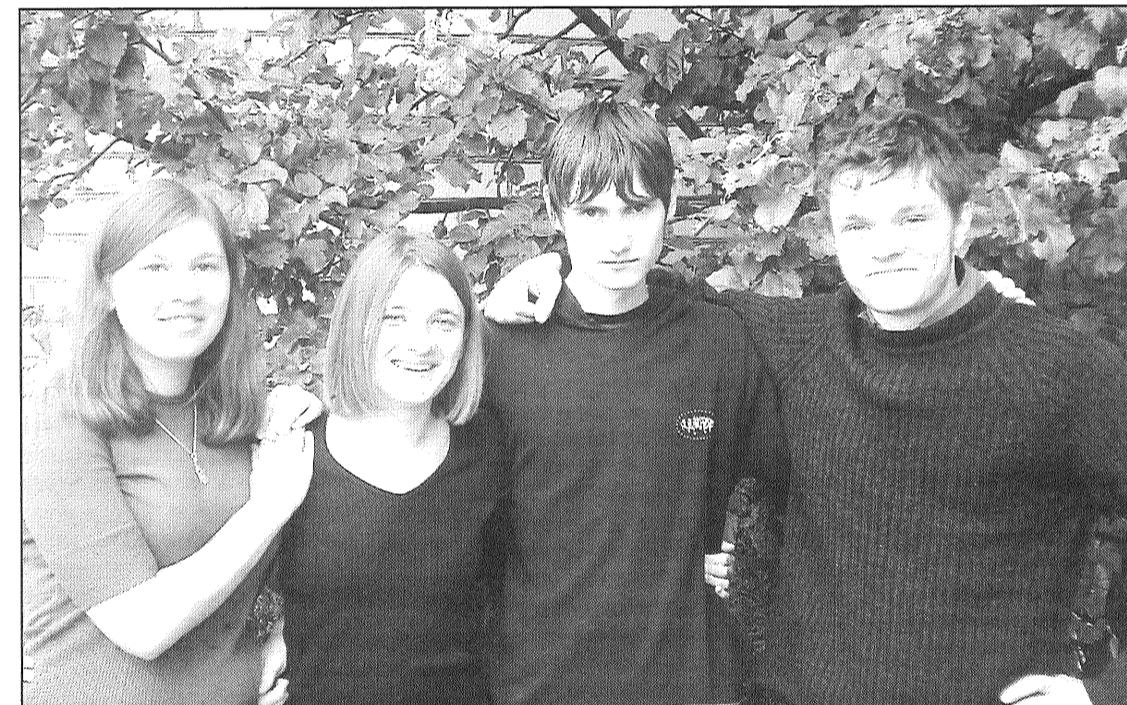
Jaunieši uzsver, ka viņu darbības mērķis nav peļņas gūšana, tāpēc būtisks bija vietējo institūciju atbalsts un finansējums. Ar formalitāšu nokartošanu palidzēja biedrība «Preiļu NVO centrs», kas motivēja piedalīties Niderlandes fonda KNHM projektu konkursā, kurā tika atbalstīts projekts «Skaņu ieraksts ikviename», kas ļaus jaunajām Preiļu grupām ierakstīt dziesmas.

Visu šo laiku PAKAC aktīvi meklēja telpas Preiļos, kas atbilstu visām iecerēm. Kā vispiemērotākais variants šķita ēka Liepu ielā 2a (kādreizējais Amatu un harmoniju centrs). Preiļu novada dome, atbalstot biedrību, lāva izmantot šo ēku, un tajā koncentrēsies viss, kas ir saistīts ar PAKAC.

«Sī ēka ir ļoti piemēota grupas mēģinājumiem un koncertu rīkošanai, jo atradas diezgan tālu no dzīvojamām mājām, tādējādi trokšni netraucēs iedzīvotāju mieram,» stāsta Vadims.

Vakums, kas ir jāaizpilda

Vārdi «alternatīvā kultūra» biedrības PAKAC nosaukumā nav izvēlēti nejauši, jo jaunieši grib uzsvērt to, ka viņi darbosies alternatīvās kultūras jomā, kas sevi iekļauj gan dažādus mākslas un mūzikas novirzienus, gan noteiktu domāšanas un dzives veidu. «Šī ir kultūras daļa, kas netiek masveidā tiražēta, un kas nav vērtējama naudas izteiksmē, jo nav uzskatāma par preci,» saka Vadims. «Preiļos tā būtu laba alternatīva tam, kas šeit notiek pašlaik. Gandrīz nav iespējams paklausīties dzīvu mūzikai,» viņam piebilst Uģis. «Ir daudzi, kas iet vakarā pasēdēt uz restorānu «Vilku krogs», ciemi patīk klubs «Man-

● Aktivākie biedrības PAKAC jaunieši. No kreisās: Vineta Vilcāne, Zane Mičule, Vadims Maksiņovs, Uģis Vilcāns. Foto: I.Mihailova

go», taču ne visiem patīk šeit atskanotā mūzika. Man pašam ir bijis tā, ka sēžot vakarā mājās, gribas kaut kur aiziet, bet nav kur, jo diskotēkas un klubu mūzika mani neinteresē,» ar aizkaitinājumu balsi teic Uģis. «Tādējādi izveidojās vakums, kuru mēs gribam aizpildīt.» Pēc jauniešu domām, Latgalē ir diezgan lielas problēmas ar dzīvās mūzikas koncertu organizēšanu. Viņu mērķis ir organizēt tādu iestādi, kur gan pašiem, gan citiem būtu iespēja radoši izpausties kultūras un mākslas jomā, pilnveidoties un atpūsties brīvajā laikā. Tāpat ir jaunieši, kuri labprāt iesaistītos projektu rakstīšanā un līdzekļu piesaistē dažādām aktivitatēm jauniešu dzives pilnveidošanai.

Ideju jauniešiem ir daudz

PAKAC plānos ir ne tikai mūzikas un mākslas pasākumu rīkošana, bet arī jauniešu neformālās

izglītības attīstība. Ir domā rīkot seminārus par dažādām kultūras tēmām, aicināt interesantu un nepārastu profesiju pārstāvju.

Tuvākais biedrības rīkotais pasākums — filmu festivāls «Zāļa Zapte», ko PAKAC organizē sadarbībā ar starptautisko īsfilmu festivālu 2ANNAS, biedrību «KOMEDIA» un režisori Signi Baumani — notiks 11., 18. un 25. jūlijā Preiļos, kinoteātri «Ezerzeme». Tā laikā ir plānots izrādīt latviešu animatores Signes Baumanees veidotās animācijas filmas (25. jūlijā). «Mēs uzrakstījām viņai vēstuli, un pēc nedēļas no Nujorkas pa pastu atnāca paciņa ar diskiem.» Pasākuma programma sastādīta trim dienām (kopumā tās būs piecas stundas), kur tiks rādītas arī Baltijas jauniešu kinokompanijas «KOMEDIA» uzņemtās īsfilmas (18. jūlijā). Savukārt 11. jūlijā Preiļu iedzīvotāji varēs noskatīties starptautiskā īsfilmu festivāla 2ANNAS

piedāvāto filmu programmu «Eiropas jauno režisoru kino». «Ieeja būs brīva, un tas būs mūsu pirmais eksperiments, tāpēc pagaidām nezinām, vai tas patiks cilvēkiem.»

«Zāļa Zapte» ir viens no pirmajiem jaundibinātās jauniešu organizācijas rīkotajiem pasākumiem, kura mērķis ir iepazīstināt Preiļu un tuvākās apkārtēnes iedzīvotājus ar īsfilmu žanru savdabību.

«Mēs gribam iekrāsot savu ikdienu dažādās krāsās, lai mums pašiem būtu prieks par to, kas notiek Preiļos. Domājam, ka mūsu ištenotais projekts būtu labs iemesls tam, lai brīvdienās Preiļu jaunieši, kas studē Rīgā un citās Latvijas pilsētās, biežāk atgrieztos mājās un apmeklētu PAKAC un tā rīkotos pasākumus,» piebilst četri aktīvi un idejām bagāti jaunieši. Tāpat viņi grib pateikties Preiļu novada domei par to, ka tā atbalsta jauniešu iniciatīvu.

I.Mihailova

Arī piensaimniecībā — vielas nezūdamības likums

● Lielie piena pārstrādātāji uzskata, ka Zemkopības ministrijas rīcība, izslēdzot viņus no sarunām par nozares nākotni, veicina problēmas ilgtermiņā

Tas par ko pagājušā gada laikā satraukti iestājās Latvijas piena pārstrādātāji, ir noticis — nozarē iestājusies krize.

Piena iepirkuma cenas kritušās, veikalā par pienu un tā produktiem jāmaksā dārgi, arī ar produkcijas eksportu neiet tik labi, kā gribētos.

Vēl pa šo laiku piens tīcīs par veltī dalīts rīdziniekim, bet masu saziņas līdzekļos regulāri parādās virsraksti, kas vairāk atgādina frontes ziņas — pārstrādātāji turpinot piena karus, zemniekiem vajagot panākt vienotību un vispār piena sektorā jāizbeidz grūtīšanā.

Zemkopības ministrija pa to laiku iedarbina dažādus kloķus, lai balstītu kooperatīvus, acīmredzot uzskatot, ka tajos būs nozares glābiņš. Kas patiesībā notiek?

Zemnieku saeimas viedoklis

Zemnieku saeimas sagatavotajā informācijā masu saziņas līdzekļiem biedrības priekšsēdētājs Juris Lazdiņš skaidro: «Mēs, ražotāji, esam izgājuši visus iespējamos variantus, lai stabilizētu ienākumus no ražošanas. Esam analīzejuši arī Eiropas praksi, ka attiecībai starp piena cenu veikalā un ražotāja cenu jābūt 2 : 1, un ka visefektīvāk tirgu stabilizē lauksaimnieku kooperatīvu ipašumā esošie pārstrādes uzņēmuvi.

Diemžēl investīcijas nav devušas tādu rezultātu, lai arī Latvija nonāktu pie šādām cenu attiecībām. Šobrīd gala patēriņtājs pārmaksā. Lidz ar to mēs, lauksaimnieki, neatradām citu iespēju, lai stabilizētu produktu tirgu Latvijā, kā vien attīstīt savu pārstrādi.»

Biedrība «Zemnieku saeima» izsaka neizpratni par Latvijas Piensaimnieku centrālās savienības paustājām bažām par pārstrādes uzņēmuma veidošanu lauksaimnieku kooperatīvu ipašumā. Lauksaimnieki tajā saskata esošo pārstrādātāju bailes par piena izejvielu trūkumu nākotnē.

Lauksaimniecības kooperatīvu viedoklis

Latvijas Lauksaimniecības kooperatīvu asociācija ir saņutusi par Piensaimnieku savienības publiskajiem paziņojumiem par Zemkopības ministrijas nepamatoti piešķirto atbalstu lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvām sabiedrībām un skaidro, ka viņi jau neprasot valdībai atbalstu naudas izteiksmē. Tas plānots kā atbalsts kreditu garantiju formā. Pie tam «nepastāv risks, ka attīstībā ieguldītie līdzekļi nonāk ārzemnieku rokās ipašnieku maiņas rezultātā, jo kooperatīvs pieder un piederēs zemniekiem», tā preses relīzē uzsver kooperatīvu asociācijas valdes locekle un ko-

operatīva «Piena ceļš» valdes priekšsēdētāja Ilze Aizsilniece.

Trīs lielākie piensaimnieku kooperatīvi — «Trikāta KS», «Piena ceļš» un «Dzēse» — ir parakstījuši konceptuālu vienošanos par nākotnes sadarbibu kopīga pārstrādes uzņēmuma veidošanā. 3. jūlijā notika kārtējā tīkšanās, kurā bija pieaicināti arī citi piena kooperatīvi, lai paplašinātu ražotāju loku un izstrādātu rīcības plānu. «Jāatceras, ka visa pamatā ir izejviela. No pārstrādes rūpīcām nebūs jēgas bez izejvielas. Apvienojot spēkus, esam reāls konkurents pārstrādes uzņēmumiem», domā kooperatīvu asociācijas valdes loceklis un kooperatīva «Dzēse» valdes priekšsēdētājs Māris Petričevs.

«Neizskatās, ka piena pārstrādes uzņēmumi ir gatavi ar kooperatīviem komunicēt un runāt par abpusēji izdevīgiem sadarbibas nosacījumiem, tādēļ būtiski ir piena kooperatīvu biedru — zemnieku — saražoto pienu koncentrēt vienā — kooperatīviem piederošā — pārstrādes uzņēmumā,» uzskata I.Aizsilniece. «Varam pienu izvest par izdevīgāku cenu, taču prātīgāk būtu radīt pievienoto vērtību tepat Latvijā. Uz to arī pašreiz ejam.»

Piensaimnieku centrālās savienības viedoklis

Krizes situācija piensaimniecības nozarē tiek veidota mākslīgi, uzskata Latvijas Piensaimnieku centrālās savienības (LPCS) pārstāvji. Savienības valdes priekšsēdētājs Arvīds Ušča norāda, ka zemkopības ministra Mārtiņa Rozes paziņojums par administratīvu piena cenu regulēšanu, atsevišķu piena nozares pārstāvju atbalstīšanu uz nodokļu maksātāju rēķina, diskusija par piensaimniecības nāktoni, neiesaistot tajā piena pārstrādes uzņēmumu pārstāvus, un pagājušajā gadā izstrādātas programmas neiestenosana ne tikai neveicina nozares konsolidāciju, bet sekmē sadrumstalotību.

LPCS pauž kategorisku nostāju pret atsevišķu tirgus spēlētāju atbalstīšanu un protekciju. Ja Zemkopības ministrija nolemj piešķirt piensaimniecības nozarei atbalstu, tad ir jāveido sistēma, kas ilgtermiņā veicinās piena nozares attīstību un sekmēs piena produkta eksportu.

Ekonomiski absolūti neizdevīgs pasākums

Savu viedokli par nozarē noteikšo «Novadniekiem» pauž akciju sabiedrības «Preiļu siers» valdes priekšsēdētājs Jāzeps Šnepsts.

«Mūsu valstī acīmredzot nav nekā svarīgāka par vēlētāju balīm. Arī šajā gadījumā Zemkopī-

bas ministrija, lai piesaistītu zināmu vēlētāju kontingentu, veic pasaikumus, kuri ir vērsti uz vienu elektorātu daļu, šeit es domāju kooperatīvus un līdz ar to arī zemniekus, kas tādā veidā klūj par atbalstītājiem. Ar pilnu atbildību varu apgalvot, ka tas notiek uz nodokļu maksātāju rēķina.

Man ir grūti izskaidrot, kāpēc kopš 2000. gada ir izmestas milzīgas naudas summas vienas uzņēmējdarbības formas, kooperatīvu, atbalstīšanai. Rezultātus iztērētāji naudai joprojām neredzam, toties rodas jaunas prasības, kas reducējas uz finanšu resursu saņēšanu bezatlīdzības kārtībā. Neviens, ne skāļākie blāvēji un pat ne zemkopības ministrs, uz to nav atbildejuši. Nupat kooperatīviem atkal piešķirti 300 000 latu autotransporta iegādei, bet pārējie, kas strādā jau gadu gadiem, nedabū ne latu. No ekonomiskā viedokļa tas ir pilnīgi absurdī. Arī Zemnieku saeimas paziņojums šajā jautājumā liecina vienīgi par analīfētismu un klajiem meliem. Lietas ir jāsauc istojos vārdos.»

Skaitļi neliecinā par labu kooperatīviem

«Preiļu siera», kas ir viens no 19 savienības biedriem, vadītājs operē ar viņa rīcībā esošajiem skaitļiem. «Ne piensaimnieku savienība, ne arī katrs piena pārstrādes uzņēmums atsevišķi nav nostājušies pret kooperāciju Latvijā. Uz priekšu! Ja Latvijā pietrūkst silti kooperācijas piemēri, varu atgādināt —, sākot no «Turibas» tirdzniecībā, no «Laidara» gaļas pārstrādē un līdz pakalpojumu kooperatīviem, kas tika izveidoti laukos pēc kolhozu un paju sabiedrību likvidācijas. Kur ir šie kooperatīvi?.. Bet tie gluži līdzīga veidā, izmantojot savu lobismu Zemkopības ministrija, kā to tagad dara piena kooperatīvi, no nodokļu maksātāju naudas saņema savu interešu apmierināšanai neierobežotus finanšu resursus.

Tas pats arī tagad — izdalīja Doma laukumā sešas tonnas piena un saņema 2,5 miljonus. Pasauga ministru uz Lauksaimnieku organizāciju sadarbibas padomes sēdi un dabūja vēl 300 000 latu.»

J.Šnepstam uz galda Zemkopības ministrijas informāciju par atbalstu katram piensaimniecības nozares sektoram. No 2002. gada piena pārstrādes uzņēmumi kopā ir saņēmuši tikai 11,6 miljonus latu, bet piena ražošanas sektors — 221 miljonu latu. Vai tā nav diskriminācija, viņš jautā.

No 2005. gada kooperatīvu atbalstam tikušas izdomātas speciālas programmas. Viena no tām — «Atbalsts ražotāju grupām», kad kooperatīvs vairākus gadus no realizētās produkcijas vērtības saņem piecus, četrus, trīs un divus procentus lielu atbalstu. Akciju sabiedrībā «Preiļu siers» tas būtu 1,5 miljoni latu. Preiļieši to nesaņēma, jo akciju sabiedrība

nav kooperatīvs. «Netaisnīgi un absolūti ciniski,» saka J.Šnepsts, «saņemt no nodokļu maksātāju naudas atbalstu būtībā par skaitām acīm.» Nākamā programma «Atbalsts lauku un lauksaimniecības biedrību un nodibinājumu, sabiedrisko organizāciju, lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvu attīstībai» — tās ir iespējas saņemt vienreizējas subsīdijas. Tas pats attiecas uz programmu specializētā piena savākšanas transporta iegādei, atbalstu kreditprocentu dzēšanai.

Pārstrādātājus atstumj no sarunu galda

Lielos piena pārstrādātājus satrauc tas, ka sarunās par izeju no krizes nozarē netiek iesaistīti lielie piena pārstrādātāji. J.Šnepsts saka: «Zemnieku saeima uzskata, ka 18. jūnijā notikušajās sarunās viss esot izdiskutēts un panākta vienošanās. Taču sarunas notika bez pārstrādātāju kārtībunes, tajās netika ielaists pat Latvijas Centrālās piensaimnieku savienības pārstāvis.»

Sarunas notiek ar dažiem nozares pārstāvjiem, kooperatīviem, kuri patlaban pārstrādā nepilnu 1% piena un iepērk mazliet vairāk nekā 20% piena, kuri to turklāt eksportē uz kaimiņvalstu pārstrādes uzņēmumiem. Piemēram, kooperatīva «Trikāta piens» devums tautsaimniecībā ir sekojošs. 2003. gadā iepirktais 5314 tonnas piena, kas ir 1,31% no kopējā daudzuma. 2007. gadā — 4450 tonnas (0,85%). Kooperatīvs «Straupe» 2007. gadā iepircis 6943 tonnas (1,33% Latvijas piena).

«Vai Latvijā vajadzīga šāda uzņēmējdarbības forma, kas nedod nekādu pieaugumu? Kas viņiem gadu gaitā ir traucējis attīstīties? Pie tam abi uzņēmumi pēdējā laikā attīstībai saņēmuši arī dažādus bonusus. Kas attiecas uz «Preiļu sieru», 1996. gadā uzņēmuma ipatsvars Latvijas piena pārstrādē bija 3,13% jeb 10,8 tūkstoši tonnu, bet 2007. gadā 100,9 tūkstoši tonnu jeb 19,39%. Vai neesam pelnījuši piedalities sarunās?»

Cilvēkus baro ar meliem

Pēc Šnepsta domām, problēma slēpjās Zemkopības ministrijas analīfētismā. Lielie pārstrādātāji jau pērn prognozēja pašreizējo situāciju, bet neviens neklausījās brīdinājumos. «Uzskatu, ja Zemkopības ministrija tagad neturpiņāt taisīt nākamās kļūdas, nepalielinātu diskrimināciju, atbalstot tiekušu uzņēmējdarbības formu, rudens pusei situācija būtu labvēlīgāka un piena pārstrādes uzņēmumi zemniekiem varētu maksāt vairāk. Mēs nedzīvojam izolēti, bet tirgus apstākļos. Tā kā pasaulei situācija šajā ziņā stabilizējas, tas atsauktos arī uz Latviju. Prognozējams produkcijas

cenu pieaugums.

Tādas ir pasaules tirgus tendences, taču Zemkopības ministrijā tiek pieņemti kārtējie ekonomiski nepamatotie lēnumi par jauna pārstrādes uzņēmuma celtniecību. Netiek gan teikts, kādu produktu šis uzņēmums rāzos un ar ko tiks sasniegts tāds rentabilitātes fenomens, lai par iepirkto pienu varētu maksāt vairāk.»

Uzņēmuma vadītājs uzskata, ka pašlaik tiek uzturēta mākslīga ažiotāja, bet sabiedrība barota ar meliem — vainīgi lielie uzņēmumi, tāpēc zemniekiem jāapvienojas un jābūvē sava pārstrāde. «Ja reiz lielākā daļa Latvijas iedzīvotāju ir akceptējuši iestāšanos Eiropas Savienībā, ir jāakceptē arī ekonomiskā izvēle un jāspēlē pēc kopīgim noteikumiem. Ja spēles noteikumi citādi, efekts būs īslacīgs, kas ilgtermiņā novēdis pie milzīgām problēmām. Viena no tām — ražotāja un pārstrādātāja pretnostādīšana, otrs — ne viens, ne otrs nesaņems tik daudz, cik varētu, ja nebūtu nemākulīgās iejaunkšanās no valdības pusēs.

Kur izeja no situācijas?

«Preiļu sierā» zemniekiem pieder 30% akciju, līgumiskas attiecības ar uzņēmumu ir tūkstošiem mazo ražotāju. «Aicinu padomāt par to, kas būtu, ja uzņēmums pēkšņi atteiktos iepirkt no viņiem pienu. Vai glābēji būtu kooperatīvi? Tā būtu katastrofa! Protams, mēs tā nerikosimies, taču tā lai viela pārdomām,» tā J.Šnepsts.

Piensaimnieku savienība piedāvā izeju no situācijas. Pirmkārt, atcelt diskriminējošos nosacījumus nozarē. Otrkārt, jāatjauno darbs pie pērn sāktās konkurenčes paaugstināšanas programmas. Treškārt, valdībai jāpievērš uzmanība pašu akceptēto prasību ieviešanai piena ražošanas sektorā, lai ar neskaitāmajām kontrolēm un birokrātiju netiktu gremēti un iznīcināti mazie piena ražotāji.

«Ne aitu vai ābolu audzēšana, vai zemnieku pārkvalificēšanās par frizeriem, kā mudina zemkopības ministrs, situāciju neglābs,» teic akciju sabiedrības valdes priekšsēdētājs. «Mēs, pārstrādātāji, līdz šim esam kļūsu strādājuši, bet nu ir aizgājis pārāk tālu. Tāpēc centīsimies par šim lietām runāt skāļi un pārliecinoši, jo mums nav jāmelo, bet varam balstīties uz pierādījumiem. Bizness nav pakļauts emocijām, bet gan tieši skaitīem. Cilvēkiem laukos un pilsētās ir jāsaprot, kas patiesībā notiek, jo viņi ir tie, kuri galu galā maksā par valdības analīfētismu. Eksistē taču vielas nezūdamības likums, un par kāda izdarītajām kļūdām jāmaksā ciemi, tiem, kuri šajā procesā vismazāk iesaistīti — piena produktu pircējiem veikalā.»

L.Kirillova

Valsts meža dienesta profesionālās sacensības – pošā sīna laikā

Valsts meža dienesta profesionālo un sporta sacensību rezultāti

Kopvērtējumā pirmo vietu izcīnījusi Ziemeļvidzemes (Valmieras, Valkas, Cēsu rajons) virsmežniecības komanda. Otrajā vietā – Ziemeļaustrumu (Gulbenes, Alūksnes, Balvu rajons) virsmežniecības komanda. Trešajā vietā – Rīgas-Ogres virsmežniecības komanda. Dienvidlatgales virsmežniecība (Daugavpils, Krāslavas rajons un daļa Preiļu rajona) profesionālo un sporta sacensību kopvērtējumā ierindojušies astotajā vietā starp 20 komandām.

Dienvidlatgales virsmežniecības komandas pārstāvji atsevišķos sacensību veidos guvusi teicamus rezultātus. Pirmā vieta izcīnīta tautas bumbā, bet centra darbinieku stafetē – trešā vieta.

Nākamgad Valsts meža dienesta profesionālās un sporta sacensības notiks Talsos, tās rikos Ziemeļkurzemes virsmežniecība, kas apvieno Talsu, Tukuma un Ventspils rajonus.

4. un 5. jūlijā – pošā sīna laikā

– Riebiņu novada Rušonas pagasta «Silmalās» risinājās Latvijas Valsts meža dienesta darbinieku kārtējās profesionālās un sporta spēles. Kā spēļu atklāšanā vairākiem simtiem dalībnieku savā uzrunā teica dienesta ģenerāldirektors Jānis Kinna, nav nemaz tik būtiski, kuro reizi – septiņpadsmito vai astoņpadsmito – visu 13 struktūrvienību darbinieki, kā arī pieaicināto komandu dalībnieki sarodas vienkopus. Galvenais, ka tā ir veiksmīga tradīcija, kad divas dienas, sacensīties gan par jokam, gan visai nopietni, tiek uzkrāta energija un spēks turpmākam darbam.

● Pirmās sacensību dienas noslēgumā Rušonas ezera krastā augstu debesis cēlās ugunskura liesmas. Lai tik varētu ugunskuru izveidotu nepieciešama krievu krava balķenu.

sts sekretāra vietnieks.

Arī Valsts meža dienesta ģenerāldirektors Jānis Kinna sarunā ar «Novadnieku» atzina, ka atšķirībā no citām sporta sacensībām mežnieku sacīkstes pārsvarā ir profesionālās. Tas ir pamats arī ikdienas darbā, tāpēc skriešanu pa meža trasi, koka vecuma noteikšanu un visas pārejās profesionālās lietas neviens vairs neuzskata par apgrūtinājumu.

«Pašlaik Valsts meža dienests atgūst savu vietu Latvijas ekonomikā un pamazām nostiprina pozīcijas. Jūtāmies stabili,» teic Jānis Kinna.

Dienvidlatgales virsmežniecības virsmežzinis Vilmārs Skutels atzina, ka līdz šim šādās sacensībās pabūts ļoti daudzās Latvijas vietās, tāpēc organizēšana pašu mājās ipašas problēmas nav radījusi, lai gan Latgalē pagaidām nav tik attīstīts tūrisma serviss, kā citos reģionos. «Reizēm iedomājamies, ka varētu atgriezties pie pirmsākumiem — skaista vieta, teltis, pūtēju orķestra mūzika, varbūt pat bez elektrības un visām pārējām ekstrām. Tomēr cilvēkiem gribas labākus aptūtas apstāklis, tāpēc romantika lai paliek atmiņās,» teic Vilmārs. Šogad viņš aizņemts ar organizatoriskiem jautājumiem, bet citkārt ar labiem panākumiem vienmēr piedalījies Valsts meža dienesta centra darbinieku sacensībās, kad jāatbild uz dažādiem juridiskiem un administratīviem jautājumiem.

Dienvidlatgales virsmežniecība spēlēs gūst labus rezultātus mežzinām un mežsargu komandas sacensībās, kad ir daudz praktisku uzdevumu, piemēram, noteikt audžu parametrus.

Virsmežzinis informēja, ka Rušonas ezera krastā pulceļušies da-

● Sacensību atklāšanas parādē vienota un cīņas spara pilna bija mājinieku – Dienvidlatgales virsmežniecības – komanda. Rezultāti nelika vilties, tāpat kā pērn kopvērtējumā vieta pirmajā desmitniekā, bet atsevišķos sacensību veidos arī pirmā un trešā vieta.

● Lielākā daļa valsts meža dienesta darbinieku ir mednieki ar lielu pieredzi, tāpēc dueļu sacensībās šaušanā mērķi krita viens pēc otru. Attēlā uz starta līnijas Dienvidlatgales virsmežniecības komandas pārstāvis Genriks Rībakovs.

● Meža darbiniekiem jāzina un jāprot daudz kas. Arī tas, kā rikoties ugunsgrēka gadījumā. Ūdens sūkņu uzstādīšana un tvertnes piepildīšana komandām nebija vieglis uzdevums.

libnieki no 13 dienesta struktūrvienībām, ieradušās arī aicināto viesu komandas, piemēram, Latvijas Lauksaimniecības universi-

tates mežsaimniecības fakultātes studenti, zinātniskās pētniecības institūts «Silva», Gaujas nacionālā parka komanda (līdz 2000. gadam

tā bija Valsts meža dienesta struktūrvienība), mežiem bagātais uzņēmums «Rīgas meži».

L.Kirillova

Nīcas skaistajos dārzos

● «Airītes» — Latvijas armijas pirmā komandiera Oskara Kalpaka un viņa cīņu biedru piemiņas vieta. Valda klusums un miers, lai gan pārdesmit metru attālumā visai dzīva satiksmes maģistrāle.

Nav tiesa, ka nerēdzētu iespāidu meklējumos ir jābrauc uz citām valstīm, jāmēro tūkstošiem kilometru. Par to esam pārliecinājušies arī mēs, «Novadnieka» veidotāji, jau kuro gadu pēc kārtas dodoties ceļojumos pa Latviju. Ikreiz jauni iespāidi, atklājumi un pārsteigumi. Šādam braucienam nemaz nav visu gadu jākrāj nauda — pietiek pat ar dažiem desmitmiņu latu un kādu sviestmaizi pusi dienu tiesai lidzi.

Jūnija pēdējo sestdienu veltījām vienam šādam ceļojumam, par ko jums, lasītāji, stāstīsim šajā un nākamajos laikraksta numuros. Izmantojot ceļojumu firmas «Skaisto skatu aģentūra» pakalpojumus, šoreiz izvēlējāmies maršrutu no Rīgas uz Liepājas pusē, lai apceļotu Nicas pagasta skaistos puķu dārzus.

Pa autobusa logu

Bīvdienā. Galvaspīlētās ielas pustukšas, tāpēc no Strēlnieku laukumu, kur bija nozīmēta pulcēšanās un iekāpšana, autobuss ātri vien izlīgo uz Liepājas šosejas. Gidei Intai ilk pēc ceļa likuma priekš mums kāds interesants fakts stāstāms.

Ap Dobeli sākas Rietumzemes līdzekums. Ainava krasi atšķiras no Latgales pakalniem un birzim. Pļauv nav, tikai labības lauki un ļoti ļoti daudz rapša tirumu. Visskaistāk esot maija, tad līdz pamalei tik dzeltens, ka acis žīlbst.

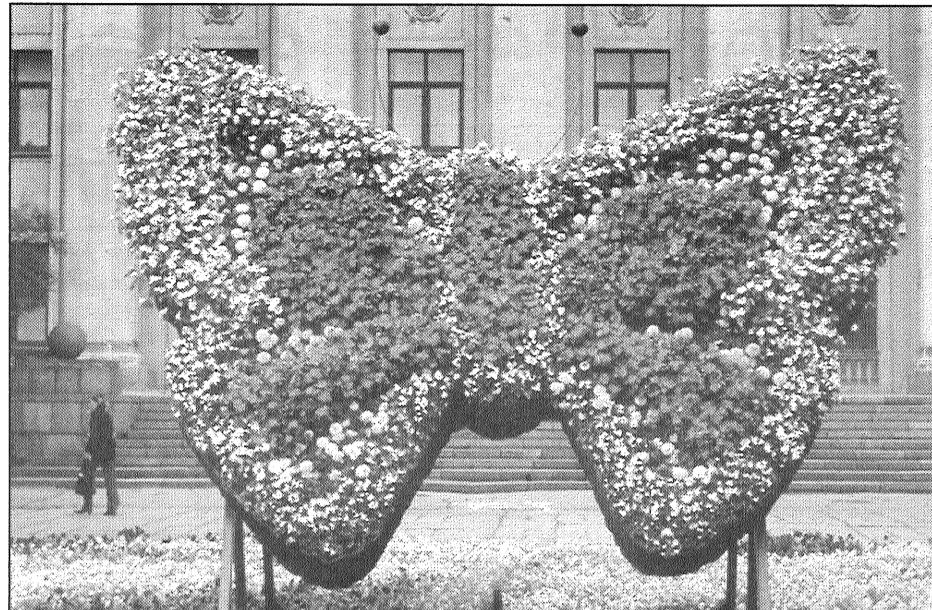
Koka stabī — vienīgā piemiņa

Braucam garām dažādām vēsturiskām vietām. Pārsvarā tās saistītas ar Oto pasaules karu un tā sauktajām Kurzemes cietokšņa kaujām. Sivas un postošas, to mēs zinām no skolas mācību grāmatām. Inta skaidro, ka agrāk te bijis daudz dzivojamā māju, kas cīņu laikā lādiņu nopostītas vai nodegušas, bet iedzīvotāji devušies bēglu gaitās.

Tukuma rajonā ap Pienavu gide mūsu uzmanību pievērš nelieliem ipatnējiem koka stabījiem ar iekrāsotiem vairogiem šosejas malā. Tās ir kādreizējās māju vietas — vienīgā piemiņa cilvekiem, kuri te kādreiz dzīvojuši. Tagadējie saimnieki, apstrādājot laukus, joprojām uziņa gan sprādzienbistamus priekšmetus, gan šāviņu čaulites, gan dažādas metāla atlūzas. Deviņdesmitajos gados Pienavas purvā esot no dūņām izcelts padomju armijas tanks.

«Ēdamie» pagasti

To, ka Preili ir pieskaitāmi pie «putnu» pašvaldībām, domājams, zina jebkurš mūsu rajona iedzīvotājs, jo ģerboni izsenis rotājas krauklis. Taču, izrādās, Latvijā ir arī «ēdamie» pagasti. Un ne viens vien. Piemēram, Saldus rajonā saskaitāmi pat divi — Zirņu pagasts un Pampāļu pagasts. Ar zirņiem mums viss skaids, bet kas tie tādi pampāļi? Ilgi nav jāprāto, nojaušam

● Liepājā jau kuro gadu mājo, lūk, šādi puķu taureņi, bruņurupuči un citi radījumi. Dārznieki pacentušies, lai skaisti būtu ne tikai vasaras ziedoni, bet arī rudenī un ziemā.

● Latvijas mūzikā slavas galerijā viņu bronžā lietos roku nos piedēmu atlējumus var sev piemērit ikviens. Noteikti izmēģiniet, vai izdosies tāds pirkstu izliekums kā maestro Raimondam Paulam. Diez vai...

(un taisnība vien ir), ka tie nav nekas cits kā mūsu pašu *buļvis, gulbys* jeb kartupeļi.

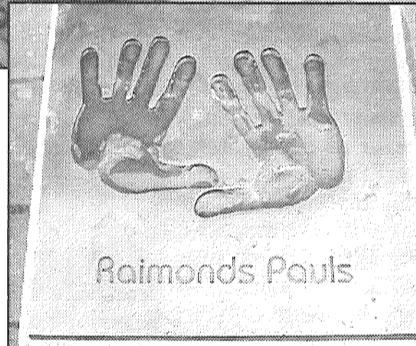
Pampāļos notiekot varenī saieti ar bagātīgi klātiem galddiem. Kā sakot pagasta priekšnieks, mēs tak ēdamais pagasts, citādi nevar...

Nepabrauciet garām «Airītēm»

Jau minētajā Saldus rajona Zirņu pagastā nedaudz malā no šosejas atrodas kāda Latvijas vēsturei nozīmīga vieta — «Airītes». Te atrodas Latvijas armijas pirmā komandiera Oskara Kalpaka un vairāku viņa cīņu biedru bojāejai veltītie piemineklī.

Oskars Kalpaks gāja bojā kaujā 1919. gada 6. martā. Paradokss, ka tas notika no savējo lodes, jo kļūmigas pārskatīšanā dēļ izcēlās apšaude starp Kalpaka vadījām karaspēka daļām un sabiedrotajiem — vācu landesvēra Dzelzs divizijas karavriem, kuri latviešus sākotnēji bija norūjusi par bolševikiem.

Bojāgājušo piemiņai par brīvprātīgi sazie dotajiem lidzekļiem tika uzstādīti četri piemineklī — 1922., 1929. un 1933. gadā. Piemineklis Oskaram Kalpakam tika novietots līdzās priedei, pie kuras viņš tika nāvigi ievainots. 1936. gadā turpat tika atklāts Kalpaka piemiņas muzejs. Padomju gados muzejs un piemineklī tika nopostīti kā «padomju ideoloģijai un tautai kaitīgi». 1988. gadā piemiņas vieta tika atjaunota, uzstādīti arī piemineklī, bet vēl pēc diviem gadiem atklāts arī no jauna izveidotais muzejs. Tiesa, 2007. gadā muzeja ēkā, kas bija nodota Aizsardzības ministrijas pārziņā, izcēlās ugunsgrēks, kas nodarīja ievērojamus postījumus. Šopavasarā piemiņas pāsakuma laikā aizsardzības ministrs Ķirilovs

Raimonds Pauls

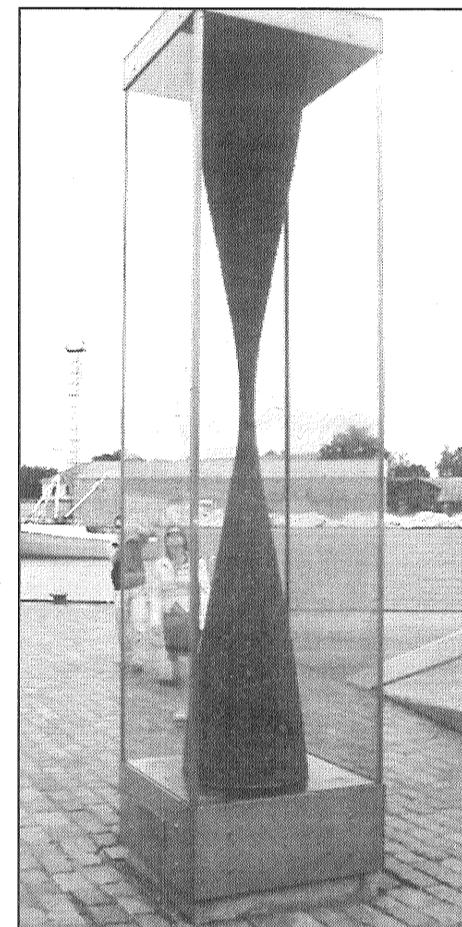
Veldre gan solījis, ka darīs visu iespējamo, lai atjaunotu muzeju, bet pagaidām izskatas, ka ar darbiem uz priekšu neiet tik ātri, kā cerēts. Ēka aplākta ar brezentu un izskatās visai drūma.

Vēlreiz — pa autobusa logu

Turpinot ceļu, braucēju (un ne tikai mūsu) nedalitu sajūsmu izsauca krāšņi ziedošie sarkano magoņu lauki. Icī pa gabalu celmalā piestāj auto, un visi brien fotografiēties. Nu ko, patiesām skaisti un romantiški, bet vietējiem lauksaimniekiem galīgais posts. Kā lai tiek no tām nezālēm valā?

Gide Inta rāda arī ugunspuķu audzes celmalā. Sevišķi iecienīts šis ārstniecības augš esot slāvu tautām, ko tur pazīst ar nosaukumu «Ivan čai». Bez šaubām veselīgi, gan atsevišķi, gan kopā ar citām zālītēm.

Vēl pamanām, ka arī ugunspuķu audzes celmalā. Sevišķi iecienīts šis ārstniecības augš esot slāvu tautām, ko tur pazīst ar nosaukumu «Ivan čai». Bez šaubām veselīgi, gan atsevišķi, gan kopā ar citām zālītēm. Tā kā Liepāju mēdz dēvēt par Latvijas mūzikas, ipaši rokmūzikas, galvaspīlētu, tiek piedāvāta pat speciāla ekskursija «Liepāja — kā pa notīm». Tiesa, kas tiesa, daudzās ieliņās pat uz bruģakmeņiem iekaltas no metāla gatavotas notis. Arī mēs piestājām pie kādas no *de, re, mi* vai pat *fa*. Pie mēram, pilsētas sirds — Rožu laukums, kuram apkārt atrodas vairākas ievērojamas ēkas. Uz ielas līdzās Latvijas pirmajai rokkafejnīcīai (tur piedāvā garšigu un samērā lētu kafiju) izvietota arī Latvijas mūzikā slavas galerija un plāksnes ar mūzikā plaukstu atlējumiem bronzā. Preti kafejnīcīai — Latvijā lielākā ģitāra. Var iegriezties svētās Annas luterānu baznīcā vai svētā Jāzepa katoļu katedrālē. Kuršu laukums, Tirgoņu iela, Graudu iela — ir ko redzēt. Un kur tad vēl skaistā promenāde ostmalā! Var aplūkot ostas piestātnes, mazos kuģīšus, nopirkst svāgi kūpinātas jūras zivis. Kas par garšu un smaržu! Siekalas tek iedomājoties. Bet autobuss jau gaida, braucienā mērkis taču ir Nica.

● Dzintara pulkstenā autore ir tēlniece Olga Šilova. Akcijā «Atstāj savu dzintaru Liepājas laikā!» pilsētnieki savāca tūkstošiem dzintara graudu, kas tagad piepilda vairākus metrus augsto trauku.

gan centru apskatit.

Tā kā Liepāju mēdz dēvēt par Latvijas mūzikas, ipaši rokmūzikas, galvaspīlētu, tiek piedāvāta pat speciāla ekskursija «Liepāja — kā pa notīm». Tiesa, kas tiesa, daudzās ieliņās pat uz bruģakmeņiem iekaltas no metāla gatavotas notis. Arī mēs piestājām pie kādas no *de, re, mi* vai pat *fa*. Pie mēram, pilsētas sirds — Rožu laukums, kuram apkārt atrodas vairākas ievērojamas ēkas. Uz ielas līdzās Latvijas pirmajai rokkafejnīcīai (tur piedāvā garšigu un samērā lētu kafiju) izvietota arī Latvijas mūzikā slavas galerija un plāksnes ar mūzikā plaukstu atlējumiem bronzā. Preti kafejnīcīai — Latvijā lielākā ģitāra. Var iegriezties svētās Annas luterānu baznīcā vai svētā Jāzepa katoļu katedrālē. Kuršu laukums, Tirgoņu iela, Graudu iela — ir ko redzēt. Un kur tad vēl skaistā promenāde ostmalā! Var aplūkot ostas piestātnes, mazos kuģīšus, nopirkst svāgi kūpinātas jūras zivis. Kas par garšu un smaržu! Siekalas tek iedomājoties. Bet autobuss jau gaida, braucienā mērkis taču ir Nica.

L.Kirillova
Turpinājums sekos

RĒZEKNES RAJONĀ

Jauns uzņēmums

Ozolaines pagastā atklāts Zviedrijas metālapstrādes kompānijas «Leax Baltix» meitasuzņēmums. Kā pastāstīja filiāles izpilddirektors Gints Jačuks, šis ir otrs kompānijas uzņēmums Latvijā. Pašlaik te strādā 35 cilvēki, turpmāk plānots paplašināt ražošanas telpas un palielināt darba vietu skaitu līdz 120. Strādniekiem darba samaksa tiek aprēķināta atkarībā no kategorijas – operatori saņem no 200 līdz 460 latiem, kā

arī 20 procentu bonusu par efektīvu, kvalificētu darbu, kārtības un disciplinas ievērošanu.

Rēzeknieši studē Vācijā

Rēzeknes Valsts ģimnāzijas absolventi Glorija Nēmpaseva un Arvis Bodzs saņēma Vācijas Vilhelmshäfenas augstskolas stipendijas. Tās viņiem pasniedza Vilhelmshäfenas augstskolas prorektors Dr. Uve Vaiteners un ār-

jo sakaru nodalas vadītāja Andrea Menn. Svinīgajā pasākumā klāt bija arī vācu valodas apguves koordinatore M. Špīgele un Rēzeknes Augstskolas ārējo sakaru nodalas vadītāja Helēna Overina.

Glorija Vilhelmshäfenas augstskolā trīs gadus studēt tūrisma uzņēmējdarbību, savukārt Arvis – datorzinības, taču tikai gadu.

Uz stipendiju varēja pretendēt personas, kurām ir Deutsches Sprashdiplom der KMK Stude II vai tam pielidzināts sertifikāts, kā

arī personas, kurām ir motivācija mācīties šajā augstskolā.

Izvarotāji arestēti tiesas zālē

Latgales apgabaltiesā beigusies lietas izskatīšana, kurā par cietīsīgū nepilngadīgas meitenes izvarošanu pērnā gada augusta beigās Lakstīgalu salā, Viļānos, tika apsūdzēti Olegs Panfilovs, Artjoms Suhanovs, Sergejs Hudjakovs un Lauris Gribusts. Viņiem

tika izvirzīta apsūdzība saskaņā ar KL 159. (2) un 160. (2) pantu. Prokurore pieprasīja reālu cietumsodu tikai vienam izvarotājam, taču tiesa izlēma savādāk, un pēc sprieduma nolasīšanas visi četri tika arestēti tiesas zālē. Olegs Panfilovs pavadīs cietumā četrus gadus, Artjoms Suhanovs – vienu gadu, bet Sergejs Hudjakovs un Lauris Gribusts – piecus. Tiesas spriedumu vēl iespējams pārsūdzēt likumā noteiktā kārtībā.

«Rēzeknes Vēstis»

LUDZAS RAJONĀ

A maņ beja tai...

Mana bērniņa pagāja laukos, stāsta Aleksandrs Mekšs. Kad es piedzīmu, par krustvečākiem piešteicās māsa un tuvējās kaimiņmājas puisis Jaņuks, kurš nupat bija izturējis iestājeksāmenus veterinarījā. Mūsu māja bija vieņīgā necietusī kara vētrās, pie tam pati lielākā. Parasti *sklašīnas* te īķa rikotas, bieži arī *večerinkas*, tāpēc man nebija problēmu apgūt vispārpieņemtās normas, runas veidu un tīkumus. Vispār es dzīvoju savā valā, pieaugušajiem bija gana savu rūpju, un par manie tie daudz neuztraucās.

Laiks gāja. Kādu reizi kolhozu aplidoja ziņa: ciemos atbraucis slavenais, bagātais un lepnais lopu dakteris Jānis Donatovičs, mans krusītēvs. Mūsmājās izastraukums bija liels. Viss tika tīrīts un kopts. Vāzēs ielikti svaigi ziedi sakaltuso purenu vietā, no griestiem un istabas stūriem izslaucīti zirnekļi tikli, dažādi krāmi, kas parasti mētājās, kur pagādās, sabāzti pielekamajā, bēniņos

un kūti. Vēlāk no kūts pārlikti uz istabaugšu: ja nu viesis ienāks kūti – lopu dakters taču. Arī suns tika piesiets, kaut parasti vazājās apkārt. Ja nu atnāk...

Diemžēl dienas gāja, bet augstais viesis tā arī neparādījās. Rit jau brauks atpakaļ uz galvaspilsētu, un kad nu vēl dabūsim redzēties. Gājām viesos paši.

Kaimiņu mājā gāja jautri. Patafons grieza kādu militāru maršu jo skaļi. Kāda viesa zirgs ar vieniem ratiem iebridis kolhoza rūdzos, groži aptinušies ap priekšējo riteni tā, ka lopīnam galva sagriezta uz sānu. Preti ieejas durvīm pagalmā bija novietota apbrīnojami skaņa gaisīšķa *Pobeda*. Pats krusītēvs (kuru es, starp citu, redzēju pirmo reizi) sēdēja istabā un kaut ko runāja ar kolhozniekiem. Mūs, jaunpienācējus, neviens pat nepamanīja, lidz istabā iekrēja Jāņa māsa Gelona. Viņa, beidzot pamanijusi mani, sauca: «*Ei, Jōn, tovs krystāls atgōja!*». Krusītēvs man izlikās tāds bāls,

ar samtainu balsi, mīkstām rokām, gaišā kreklā. Pavisam netāds, kādu biju iedomājies.

«Nu, puis, kā tevi sauc?»

«Āja.»

«Un kur tu dzivo?»

«Tur, pie meža. Tālāk ir dzelzceļš un vēl tālāk — Istalsnas stacija. Aiz stacijas ir upe. Tur piles ligzda.»

«Cik tev gadu?»

«Nav neviena. Droši. Visus gadus Ľoļka aizdzina uz Lielo purvu.»

Istabā sekoja pauze un tad lieli smiekli. Es nesapratu, par ko visi tā uzjautrinās. Tas, ko es pateicu, bija svēta patiesība. Ľoļka prata gan nojēmt rozi, gan ievilkt izmežģījumu, gan palīdzēt pie muguras sāpēm un aizdusas, bet cik lopiem tika palīdzēts, ne saskaitīt, ne izstāstīt. Viņa zināja, kādas tējas kurai vairāk lietojamas, zināja, kādās dienās darbi darāmi, kā arī pasargāja no dažnedažādiem nedzamieniem ienaidniekiem.

Nezinu, kā ir tagad, bet toreiz,

pirms 55 gadiem, mūsu pusē pavisam izzuda čūskas. Uz rāviena. Vienkārši nav — un viss. Runāja par Ľoļkas labo sirdi un spējām. Čūskas (visi gan tās apzīmēja ar vārdu *gads*) bija apnikušas, tāpēc par šo zaudējumu neviens neskuma.

Šie smejas. Kā man, mazam zēnam, bija zināt, ka šos *gadus* sauc par čūskām? *Gadi* — un viss! Un ko šie duraki smejas? Nezin kā smietos, ja jūsu govīj *gads* iekostu tesmeni. Un cik želi smilkstēja Duksis, kad atvilkās no meža ar sapampušā kāju. Tikko nenosprāga. Es biju neizpratnē, par ko māte mani kārtējo reizi iedunkāja.

Sēdāmies pie galda, un viss gāja savu gaitu kā parasti. Driz vien man vēders bija pilns, kaut arī galda nemanīju neko no cerētājiem Rigas labumiem. Viss tāpat kā mūsmājās — lielās bliņas ar ievārijumu, *studīns*, kotlettes, *čais nu zveroboja, krūpnīks*, bet lielājiem *braška i samagonka*.

Istabā piepīpēts, troksnis un zvērīgs karstums. Driz izmanījos ārā, kur tik daudz interesanta. Vispirms jau spīdīgā *Pobeda*, kurru var aplūkot tik tuvu un pat pabraukāt ar delnu pa niķelēto rokturi. Kaimiņu puika pasaуca mani skatīties trušus, kurus krusītēvs atvedis no tālienes cerībā, ka vietējiem iepatikties. Labi būtu, ka trušus varētu turēt katrās mājās. Nez, vai reģistrēt arī vajadzētu? Ja nu uzliek kādus maksājumus vai nodokļus... Bet citādi labi — būtu svaiga gaļa, kad vien gribi, turēt arī nav liela māksla, arī ādas, ja labas, par pieci rubļi *šķukā* maksā. Tīk nezin kāpēc šiem sarkanas acis... un ēdot zobus griež. Varbūt aiz niknuma...

Krusītēvs bija kļuvis ists *čiulis*, latgaliešu valodu sācis nesaprāt. Taisnību sakot, otrreiz savu krusītēvu redzēju pēc ceturtāgadsimta, sava vectēva bērēs, jau stipri slimu. Lopu ārstiem ir sūra maize.

«Ludzas Zeme»

AIZKRAUKLES RAJONĀ

Storēm nepieciešama diēta

Zivjaudzētavā «Purvīni» Seces pagastā veiksmīgi beigusies vasara sezona. Iegūts nepieciešamais daudzums ikru, un mazuļi jau ielaisti diķos. Vien storu mazuļi būs jāgaida vēl vienu gadu — prāvās zivis ir pārāk labi ēdušas, un, lai nārsts būtu veiksmīgs, viņām gads būs jāiztiekt ar liesāku barību.

Zivjaudzētavas ipašnieks Ojārs Daubers stāsta, ka veiksmīgi iegūti karpu, samu, līdaku un balto amūru ikri. Pēdējie vaislinieki nule ielaisti atpakaļ diķos. Interesanti, ka vairāku sugu zivīm populācijā samazinājies tēviņu skaits. Agrāk no noķertajām zīvīm katrs trešais bija tēviņš, bet pašlaik — tikai katrs desmitais. Kāpēc dabā notiek šādas pārmaiņas? Pagaidām to nav iespējams noteikt.

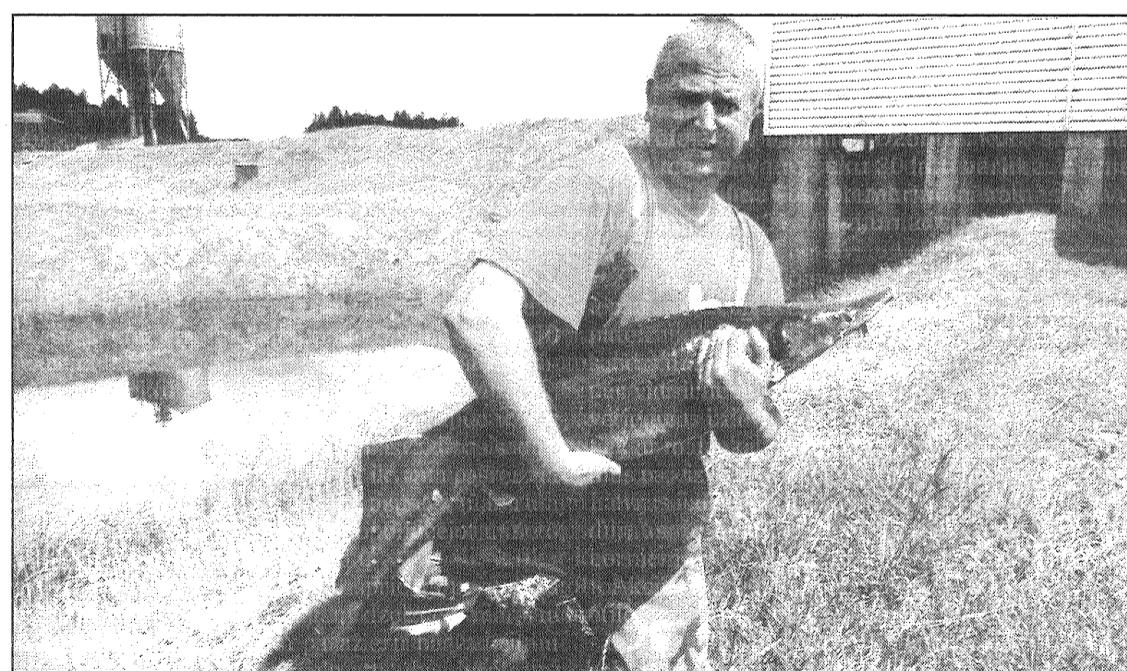
— Storu ikrus iegūt neizdevās. Zivis ir gana pieaugušas, taču no Polijas uzaicinātais zinātnieks, kurš nodarbojas ar šo zivju ikru apauglošanu, konstatēja, ka zivis ir pārāk nobarojušās un ikri aptaukojušies. Apauglošanai tie neider, tāpēc storēm gads būs jāiztiekt ar liesāku barību. Kad zivis atgūs «sportiskāku formu», bei-

dzot varēsim iegūt paši savus ikrus. Līdz šim storu audzēšanai Polijā pirkām jau apaugļotus ikrus. Savvalā dzīvojošas stores dzimumbriedumu sasniedz 10 gadu vecumā. Turot siltākā ūdeni nebrīvē, tas notiek atkār.

Mazuļu audzēšana ir tikai viena no zivjaudzētavas darbības sfērām. Zivju mazuļus pērk privāto diķu ipašnieki un pašvaldības. Īpaši aktīvi šajā jomā darbojas Jēkabpils rajona Saukas pagasta pašvaldība, kura apsaimnieko Saukas ezeru. Pieprasīti ir ne tikai līdaku, karpu un balto amūru, bet arī Daugavas samu un Sibīrijas storu mazuļi.

Zivjaudzētavas pamatnozare ir zivju audzēšana pārdošanai. Pīrcējiem piegādā karpas, Āfrikas samus un stores. Diemžēl Aizkraukles rajonā svaiga zivis kopīk nevar. Lielveikalos šīs preces nav. Iemesls — tirgotāju nevēlēšanās nodarboties ar zivju pārdošanu. «Purvīnos» izaudzētas zivis toties var nopirkt kaimiņrajonu lielveikalos Ūgrē un Jēkabpili, kā arī jau pagatavotas nogaršot dažādos ēdināšanas uzņēmumos.

Dauberga kungs teic, ka zivju

● Zivjaudzētavas «Purvīni» zivkopis Jānis Brimembergs prāvās zivis no ceha pārnes uz diķi. Storēm šāds ceļojums nepatīk, tomēr mirkli papozēt fotogrāfam var.

bizness, tāpat kā citas nozares, šobrīd pārāk dzīvo grūtības. Lielākoties tāpēc, ka ierēdņi likumus traktē tā, kā pašiem, nevis zivju audzētājiem izdevīgi.

Sovas zivjaudzētavā plānots

remontēt vienu no cehiem, kurā mitinājās Krievijas un Sibīrijas storu vaislinieki. Tāpēc prāvās zivis pārvieto uz nelielu diķi ar siltāku ūdeni. Saimnieks teic, ka stores diķos izlaiž laiku pa laikam.

Vien iepriekšējos divus gadus tas nav darīts. Diķi šīs zivis varēs vairāk kustēties. Turklat dzīves apstākļi tajā vairāk līdzinās šo zivju dabiskajām dzīvesvietām.

«Staburags»

Latvijas Transportlīdzekļu apdrošināšanas birojs izveidojis karti ar neapdrošinātu auto izraisītiem negadījumiem

● Visbīstamākie ir Madonas, Aizkraukles un Limbažu rajoni

Latvijas Transportlīdzekļu apdrošināšanas birojs (LTAB) izveidojis karti ar vietām, kurās ir vislielākā iespējamība, ka ceļu satiksmes negadījuma izraisītājs varētu būt bez OCTA apdrošināšanas, «Novadnieku» pēc LTAB sabiedrisko attiecību konsultantes Ineses Ozoliņas sagatavotajām ziņām informē LTAB valdes priekšsēdētājs Juris Stengrevics.

Kā liecina LTAB apkopotā informācija, rajoni, kuros ir visvairāk auto, kuru ipašnieka vai tiesīgā lietotāja civiltiesiskā atbildība nav apdrošināta un ir izraisīti ceļu satiksmes negadījumi, ir Madonas, Aizkraukles, Limbažu, Rēzeknes un Ludzas rajoni, bet no pilsētām – Rēzekne, Jelgava un Jūrmala.

Juris Stengrevics stāsta: «Lielākā daļa to, kuri brauc ar neapdrošinātu transportlīdzekli, to dara regulāri un apzināti, paļaujoties uz veiksmi. Daļa tādu transportlīdzekļu pat nav atbilstošā tehniskā kārtībā. Novērots, ka šie automobilātēji ir tendēti rupji pārkāpt arī citus ceļu satiksmes noteikumus — agresīva braukšana un braukšana alkohola reibumā. Otrais grupā ir tādi autovadītāji, kuri brauc bez OCTA, jo nav bijuši pie tiekami vērīgi attiecībā uz noslēgtās polises darbības terminu. Galvenais, ka šo transportlīdzekļu ipašnieki neapzinās sekas, jo par viņu izraisīto negadījumu pašam no savas kabatas būs jāatlīdzina cietušajiem segtie zaudējumi, kas var būt no dažiem simtiem līdz daudziem tūkstošiem latu.»

Pērn Latvijā kopumā notikuši 875 ceļu satiksmes negadījumi, kurus izraisījuši neapdrošināti

ZINĀŠANAI! Saskaņā ar OCTA likumu, LTAB kā Garantijas turētājs ir tiesīgs iesniegt regresa prasību pret ceļu satiksmes negadījuma izraisījušā transportlīdzekļa ipašnieku, ja tas nav apdrošinājis savu civiltiesisko atbildību, vai pret šā transportlīdzekļa tiesīgo lietotāju. Ja transportlīdzekļa ipašnieks labprātīgi neatlīdzina zaudējumus, kas cietušajam kompensēti no Garantijas fonda, tad līdzekļu atgūšana tiek panākta ar tiesas starpniecību, kā arī dati par parādu tiek iekļauti Latvijas Republikas vienotajā kreditu reģistrā, kas agritūtina turpmāku kreditu saņemšanu.

transportlīdzekļi. Savukārt atlīdzībās cietušajiem par šiem negadījumiem pērn izmaksāti 600 tūkstoši latu, kas vēlāk ar regresa prasību tiek atgūti no vairīgā transportlīdzekļa ipašnieka. Lielākā naudas summa, kas autoipašniekam būs jāatlīdzina par kādu pērn notikušu negadījumu, ir 11 570 lati.

LTAB ir izanalizējis kopējo OCTA negadījumu pērnā gada statistiku un izveidojis speciālu karti ar vietām, kur ir bijis visvairāk negadījumu bez OCTA apdrošināšanas. 7,4% no registrētājiem ceļu satiksmes negadījumiem Madonas rajonā izraisīti ar transportlīdzekļi, kas nav apdrošināts. Aizkraukles rajonā tādi bija 6,4%, Limbažu rajonā — 5,5%, Rēzeknes rajonā — 5%, bet Ludzas rajonā — 4,8%. Interesanti, ka pilsētās neapdrošināto auto ipatsvars ir daudz mazāks nekā lauku reģionos, piemēram, Rēzeknē — 2,9%, Jelgavā un Jūrmalā — 2,1%, bet Rīgā — 1,6%.

Vismazākais neapdrošinātu transportlīdzekļu ipatsvars ir Daugavpils, Liepājas un Ventspils reģionos, kur šādu transportlīdzekļu izraisīti ceļu satiksmes negadījumi nepārsniedz 1,5% no visiem negadījumiem šajos rajonos.

Pēc izmaksātajām atlīdzībām cietušajiem no OCTA Garantijas fonda, kuras pēc tam jāatlīdzina negadījuma izraisītajiem, pērn vis-

Neapdrošināto transportlīdzekļu izraisīto negadījumu ipatsvars attiecībā pret vieniem negadījumiem noteiktajā rajonā; 2007. gads, %	
Madonas rajons	7,4
Aizkraukles rajons	6,4
Limbažu rajons	5,5
Rēzeknes rajons	5,0
Ludzas rajons	4,8
Gulbenes rajons	4,5
Krāslavas rajons	4,2
Jēkabpils rajons	2,7
Preiļu rajons	2,6
Balvi rajons	2,1
Daugavpils rajons	1,3

lielākais izmaksu ipatsvars no kopējām zaudējumu atlīdzībām bijis Madonas rajonam, Bauskas, Gulbenes, Aizkraukles un Limbažu rajonam.

Pērn 15 no ārvalstīs notikušajiem ceļu satiksmes negadījumiem izraisīti ar neapdrošinātu auto. Visvairāk to bija Īrijā un Norvēģijā, kā arī Polijā un Lietuvā. J. Stengrevics uzsvēr: «Ārvalstīs notikušu negadījumu rezultātā izmaksātās atlīdzības cietušajiem ir daudz augstākas nekā Latvijā. Līdz ar to vairīgajam transportlīdzekļa ipašniekam ir jāatlīdzina daudz lielāki zaudējumi. Jāmin, ka ārvalstīs par vienu negadījumu atlīdzību izmaksas var sasniegt pat vairākus simtus tūkstošu eiro.»

AUTOZINĀS

Rūpēs par kājāmgājējiem

Eiropas Parlaments apstiprinājis regulu par automobiļu drošības testiem, kas mazinātu draudus kājāmgājējiem un velosipedistiem. Tas gadā varētu glābt 2000 mazāk aizsargāto ceļu satiksmes dalībnieku, jo katru gadu ES iet bojā vairāk nekā 8000 gājēju un riteņbraucēju, bet 300 000 tiek ievainoti. Jauniem auto, ko laidis tirgū, būs jāveic uzlaboti drošības testi un mašīnas jāapriko ar obligātām bremžu papildsistēmām.

Bākā ūdens

Japānu kompānija «Genepax» prezentējusi automobili, kas kā degvieku izmanto ūdeni. Ar litru pietiek, lai ar auto brauktu stundu ar ātrumu 80 kilometru stundā. Kā norāda ražotājs, ūdeni bākā

var liet jebkādu — upes, jūras vai pat lietus — derēs arī téja.

Elektromobila spēka agregāts darbojas pēc degvielas šūniņu principa, izmantojot ūdenrādi. Minētā jaunizgudrojuma dzinējā ir speciāla elektro membrāna, kas ķīmiskas reakcijas rezultātā ūdeni sadala ūdenrādi un skābekļi. Pašlaik šāda automobiļa spēka agregāts izmaksā aptuveni deviņus tūkstošus latu.

Bezrūpīgais pārītis

Polijas policija aizturējusi 48 gadus vecu sievieti alkohola reibumā, kura stūmisi automašīnu, bet tajā atradās viņas piedzērušais vīrs un trīs gadus vecais mazdēls. Iereibušais pārītis aizturēts noslēgot autoceļā Polijas dienvidu pilsetas Berunas centrā.

Vecmāriņas izelpā konstatētas 1,5 promiles, bet vectētiņa — viena.

Polijā pie stūres atļauts sēsties līdz 0,2 promilēm. Tagad pārīm draud līdz pieci gadu cietumsods par mazdēla dzīvības apdraudēšanu.

Jauns portāls automīliem

Turpmāk auto pircēji un lietotāji nepieciešamo informāciju par transportlīdzekļiem varēs iegūt arī internetā: www.whatcar.lv. «What Car?» ir viens no pasaulē ietekmīgākajiem auto ekspertu medijiem, kas kopš 1972. gada tiek izdots Lielbritānijā un citās pasaules valstīs. Lasītāji vares iepazīstē ar neatkarīgu ekspertru vērtējumiem par vairāk nekā 300 jaunām mašīnām, autozīmām un reportāžām par auto notikumiem pasaulē un Latvijā, ielūkoties padomu sadāļā spēkratu pircējiem, tīrgus pētījumos.

No Latvijas preses materiāliem

POLICIJAS ZIŅAS

Laikā no 30. jūnija līdz 6. jūlijam Preiļu rajona policijas pārvaldes dežurdaļā reģistrēti 37 notikumi. Kā «Novadnieku» informē policijas pārvaldes priekšnieka palīde Liene Lāce, nedēļas laikā rajonā notikuši pieci ceļu satiksmes negadījumi, vienā no tiem cietuši cilvēki. Piecas personas vadījušas transportlīdzekļus alkohola reibumā, reģistrēti arī divi mantas tīšas bojāšanas gadījumi un četri ugunsgrēki.

Avārija Silajānu pagastā

30. jūnijā Riebinu novada Silajānu pagasta teritorijā notika ceļu satiksmes negadījums. Policija noskaidroja, ka avārijā iesaistītā automašīnas vadītāja, kādā 1956. gadā dzimus Sieviete, bija sēdusies pie auto stūres alkohola reibumā un bez likumā noteiktā kārtībā iegūtām transportlīdzekļa vadītāja tiesībām. Policija uzsākusi kriminālprocesu.

Brauca dzērumā un bez tiesībām

1. jūlijā Preiļu rajona policijas pārvaldē uzsākts kriminālprocess par to, ka kāds 1972. gadā dzimus virietis Livānu novada Rožupes pagastā vadīja automašīnu VW Golf, būdams alkohola reibumā. Konstatēts, ka braucējam nebija arī likumā noteiktā kārtībā iegūtu transportlīdzekļa vadītāja tiesību.

Preiļos cietsirdīga izturēšanās pret dzīvnieku

1. jūlijā Preiļos pašvaldības policijas darbinieki konstatēja cietsirdīgas izturēšanās pret dzīvniekiem gadījumu. Noskaidrots, ka kādai 1963. gadā dzimušai Sievietei piederošajam sunim pārsista galva.

Livānos suns sakoda bērnu

Policijā saņemts iesniegums par to, ka 2. jūlijā Livānos pārkāpti sunu turēšanas noteikumi. Kāds suns sakodis piecgadīgu meiteni.

Tiši sabojāta manta

3. jūlijā policijā ar iesniegumu griezās kāda 1963. gadā dzimus Vārkavas novada Upmalas pagasta iedzīvotāja. Viņa bija konstatējusi, ka nezināmas personas ganības sabojājušas elektriskā gana stabīņus.

Dega saimniecības ēkas un mājas

Pagājušajā nedēļā vairākās rajona pašvaldībās bijusi nepieciešama ugunsdzēsēju palīdzība. Tā 4. jūlijā Preiļos nezināmu iemeslu dēļ izcēlās ugunsgrēks, kura rezultātā nodega 1940. gadā dzimušai Sievietei piederošā saimniecības ēka 80 kvadrātmetru platībā. Par notikušo uzsākts kriminālprocess.

Tajā pašā dienā saņemts izsaukums uz Preiļu novada Aizkalnes pagastu. Tur nodega 1961. gadā dzimušam virietim piederošā lopu kuči.

5. jūlijā ugunsgrēks izcēlās Riebiņu novada Galēnu pagastā. Nodega 1968. gadā dzimušam virietim piederošā dzīvojamā māja 84 kvadrātmetru platībā. Iespējamais aizdegšanās iemesls — zibens spēriens.

Uzdarbojās huligāni

4. jūlijā saņemts iesniegums par to, ka Livānos divi nepazīstami jaunieši izsita 1987. gadā dzimušam virietim piederošās dzīvojamās mājas loga rūts stiklu.

Preiļu rajona policijas pārvaldes informācija

JAUTĀJĀT — ATBILDAM

Kādas piekabes drīkst vilkt, ja ir «B» kategorijas transportlīdzekļa vadītāja apliecība?

Ar «B» kategorijas transportlīdzekļa vadītāja apliecību atļauts vadīt jebkuru «B» kategorijas transportlīdzekli savienojumā ar piekabi, kuras pilna masa nepārsniedz 750 kg. Šajā gadījumā vilceja un piekabes savienojuma pilna masa var būt līdz pat 4250 kg (3500 kg + 750 kg), informē CSDD speciālisti.

Savukārt, gadījumos, ja piekabes pilnā masa pārsniedz 750 kg, ir jāievēro divi nosacījumi:

- ✓ piekabes pilnā masa nedrīkst iegūt vilceja pašmasu;
- ✓ piekabes un vilceja savienojuma pilnā masa nedrīkst iegūt 3500 kg.

Iepriekšminētie nosacījumi attiecas arī uz gadījumiem, kad tiek vilktā tukša piekabe, jo vērā tiek ņemta piekabes pilna masa, kas ir norādīta piekabes reģistrācijas apliecībā, bet piekabes asu skaitam nav nozīmes.

Lappusi sagatavoja L.Kirillova

**Vai sekojat līdzi Dziesmu svētkiem?
Kādas emocijas un atmiņas jums
saistās ar šiem svētkiem?**

No 5. līdz 12. jūlijam Rīgā notiek XXIV Latviešu Dziesmu un XIV Deju svētki. Pirmie latviešu dziesmu svētki izskānēja 1873. gadā Rīgas Latviešu biedrības namā, un kopš tā laika dažādas valsts varas un vēsturiskie notikumi nespēja iznīcināt šo skaisto tradīciju. Dziesmu svētki latviešiem saistās ar taujas garigo atmodu, ar nacionālo briedumu un neatkarību, ko spējam pierādīt kopīgi kā nācija.

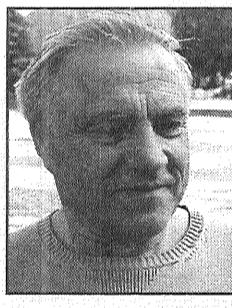
**Romualds Mičuls,
zemkopis no
Preiļu rajona:**

— Svētkiem daļēji sekoju televizijā. Esmu dziļi pārliecīnāts, ka Dziesmu un deju svētki ir visas Latvijas nacionālie svētki. Agrāk sekoju šim notikumam vairāk, jo iepriekšējo gadu Dziesmu svētkos piedalījās mana sieva un meita. Šogad viņas nepiedalās, jo ir aizņemtas. Pats gan neesmu piedalījies.

**Sandra Kitajeva
no Preiļiem, strādā
bērnudārzā:**

— Nē, diemžēl ne sekoju, jo nepietiek laika. Protams, patīkami skatīties uz šim lielājām un apbrīnojamājām svītbām. Ir grūti aptvert, ka svētkos piedalās tik daudz cilvēku, un šajās dienās Rīgā sapulcējās daudzi Latvijas dziedātāji un dejotāji. Domāju, ka tas ir ļoti labi, jo jebkuri nacionālie svētki vieno tautu. Tājos piedalās arī vairākas pazīņas, piemēram, manas kolēģes meita.

**Jāzeps Vjakse,
bezdarbnieks no
Saunas pagasta:**

— Šajās dienās skatos un sekoju līdzi Dziesmu un deju svētkiem televizijā. Manuprāt, tas ir ļoti pacilājošs pasākums. Agrāk pats arī biju nedaudz iesaistīts šajos svētkos, taču, tāpat kā tagad nepietika laika pilnībā nodoties šim priekam, vienmēr ir bijuši kādi citi darbiņi. Šogad Dziesmu un deju svētkos piedalās meita — dzied kori.

**Inta Upiniece, strādā
mežsaimniecības
nozarē:**

— Paskatījos pa televīziju svētku atklāšanas gājienu, bija interesanti redzēt savas pazīņas, kas tur piedalās. Mūsu pagastā dziedātāju un dejotāju gan ir daudz! Man pašai šīs grandiozās svētku dieinas asociējas ar bērnību, kad pati piedalījos, tagad diemžēl neatliek laika.

**Marija Pārpuce,
SIA «Metrum»
Preiļu biroja
vadītāja:**

— Jā, sekoju gan. Svētdien televīzijā skatījos gan atklāšanas gājienu, gan koncertu. ļoti patīk, jo agrāk pati esmu piedalījusies, sōbrīd diemžēl nav laika. Tā kā Preiļos dzīvoju tikai divus gadus, pagaidām vēl neesmu interesējusies par iespējam dziedāt vai dejot kādā kolektīvā. Neskatoties uz visām ikdienas problēmām, kas ir katram cilvēkam, aizkustina svētku un vienotības sajūta.

I.Mihailova
Foto: A.Šņepsts

SLUDINĀJUMI, REKLĀMAS

STEIDZAMI VAJADZĪGI DARBAM ANGLIJĀ UN ZIEMEĻIRĪJĀ

- laukstrādnieki,
 - fabrikas strādnieki,
 - virtuves strādnieki.
- Alga: Ls 1100-1300 mēnesi. Ir citas vakances. SIA «Regus». Licence nr. 63.

Tālr. Rīgā 67226607,
mob. 22054002.

«REBIR» RSEZ A/S pārdod:
automašīnas FORD Transit,
IVECO 5912,
piekabes automašīnām ZIL un KAMAZ,
divas un trīsas puspiekabes,
ekskavatoru 30 3322.
Cena pēc vienošanās.
Kontakttālrunis: 27892677.

IEPLĀNOJIET SAVU ATVAJINĀJUMU KOPĀ AR TŪRISMA AĢENTŪRU «CELOT PRIEKS»

19.07. – Liepāja – vēju pilsēta – Ls 17.
26.07.-30.07. – Slovākija – Ls 130.
01.08.-09.08. – Ungārija – Ls 214.
23.08. – Sigulda – Ls 11.
14.08. – Aglona (Krusta ceļš) – Ls 7.
15.09.-28.09. – Krēta – Ls 415.
(Polija, Ungārija, Serbija, Grieķija, kruiza kuģis uz Itāliju, Austrija)
11.10.-20.10. – Bosnija – Horvātija – Ls 250 (vienu no lielākajām katoļu svētvietaiņām pasaule – Medžagorje)
Mūsu adrese ir:
Jēkabpils, Rīgas iela 107 (2. stāvs),
Tālr. 29176533, 28384544, 65221221
e-pasts: celot.prieks@inbox.lv.

Zīs «Mazputnēni» piektdien, 11. jūlijā, pārdos šķirotuši dējējvistu un broileru cālus, pīlenus, 4-6 mēn. v. jaunputnus un dējējvistus Līvānos 7.30, Rožupē 8.00, Rudzātos 8.20, Prikulos 8.40, Sutros 9.10, Ančinos 9.30, Vārkavā 9.50, Vecvārkavā 10.10, Pelēcos 10.40, Ārdavā 11.00, Aglonā 11.30, Rušonā 12.00, Aizkalnē 12.20, Preiļos 12.40, Riebiņos 13.10, Stabulniekos 13.30, Galēnos 13.50. Tālr. 29219051.

SIA AIBI iepērk zirgus, liellopus, jaunlopus, aitas, cūkas.
Jaunas, labas cenas.
Tālr. 26142514, 29293219, 4871804, 4871185.

SIA «Kārlis Viens» iepērk jaunlopus, liellopus un aitas kautsvarā.
Samaksas tūliņēja.
Tālr. 26468887, 29439739.

Vecbebru profesionālā vidusskola

2008./2009. m.g. aicina apgūt

- ēdināšanas pakalpojumu speciālista,
 - datorsistēmu tehniķa,
 - biškopja profesijas un iegūt profesionālo vidējo izglītību 4 gados.
- Dokumentu pieņemšana no 9. jūnija līdz 16. jūlijam.
Tālr. 5164335, 5133606.
E-pasts: vecbebri@navigator.lv.
Mājas lapa - www.vecbebri.lv.

NOVADNIEKS

Sludinājumus pieņem Preiļos, Brīvības ielā 14.
Reklāmas nodaļas tālr./fakss 5307057.

PREIĻU NOVADA DOME NODOD ATSAVINĀŠANAI

Zemesgrāmatā uz pašvaldības vārda reģistrēto objektu «Dzīvokli A.Upiša ielā 20-1, Preiļos (izsoles objekts sastāv no divu istabu dzīvokļa, kadastra nr. 76019002678, kopplatība 37,1 m²)».

Nekustamais īpašums tiek pārdots mutiskā izsolē ar augšupejošu soli, nosacītā cena Ls 1200.

- ✓ Izsoles reģistrācijas maksa Ls 20.
- ✓ Nodrošinājums (10% no objekta nosacītās cenas) Ls 120.
- ✓ Maksāšanas veids – 100% latos.

Izsole notiks 2008. gada 11. augustā, plkst. 15.00, Raiņa bulvāri 24, Preiļos.

Nekustamo īpašumu var apskatīt darbdienās no pulksten 9.00 līdz 12.00, iepriekš piezvanot uz mobilo telefonu 29426188 nekustamā īpašuma privatizācijas komisijas loceklī Vitālijam Plivdam.

Ar izsoles noteikumiem var iepazīties Preiļu novada domē, 1. kab. — klientu apkalpošanas zālē, Raiņa bulvāri 24, Preiļos, darbdienās no plkst. 9.00 līdz 17.00, informācija pa tālr.: 5322766.

Izsoles dalībnieku reģistrācija tiek uzsākta trīs dienas pēc izsoles sludinājuma publicēšanas laikrakstā «Latvijas Vēstnesis» un pārraupta 2008. gada 11. augustā pulksten 12.00.

PREIĻU NOVADA DOME NODOD ATSAVINĀŠANAI

Zemesgrāmatā uz pašvaldības vārda reģistrēto objektu «Dzīvokli A.Upiša ielā 20-2, Preiļos (izsoles objekts sastāv no divu istabu dzīvokļa, kadastra nr. 76019002679, kopplatība 36 m²)».

Nekustamais īpašums tiek pārdots mutiskā izsolē ar augšupejošu soli, nosacītā cena Ls 900.

- ✓ Izsoles reģistrācijas maksa Ls 20.
- ✓ Nodrošinājums (10% no objekta nosacītās cenas) Ls 90.
- ✓ Maksāšanas veids – 100% latos.

Izsole notiks 2008. gada 11. augustā, plkst. 15.30, Raiņa bulvāri 24, Preiļos.

Nekustamo īpašumu var apskatīt darbdienās no pulksten 9.00 līdz 12.00, iepriekš piezvanot uz mobilo telefonu 29426188 nekustamā īpašuma privatizācijas komisijas loceklī Vitālijam Plivdam.

Ar izsoles noteikumiem var iepazīties Preiļu novada domē, 1. kab. — klientu apkalpošanas zālē, Raiņa bulvāri 24, Preiļos, darbdienās no plkst. 9.00 līdz 17.00, informācija pa tālr.: 5322766.

Izsoles dalībnieku reģistrācija tiek uzsākta trīs dienas pēc izsoles sludinājuma publicēšanas laikrakstā «Latvijas Vēstnesis» un pārraupta 2008. gada 11. augustā pulksten 12.00.

Jēkabpils Agrobiznesa koledža Profesionālās augstākās izglītības iestāde

2008./2009. akad. g. aicina apgūt:

Pilna laika studijās – **bez studiju maksas**:

- ✓ Grāmatvedība un finanses – kvalifikācija – grāmatvedis
- ✓ Komercdarbība – kvalifikācija – uzņēmējdarbības speciālists
- ✓ Datorsistēmu un datorīku administrēšana – kvalifikācija – datorīku administrators

Studiju ilgums – 2 gadi. Uzņem ar vidējo izglītību.

Nepilna laika studijās – **maksa 430 Ls/gadā**

- ✓ Grāmatvedība un finanses – kvalifikācija – grāmatvedis
- ✓ Komercdarbība – kvalifikācija – uzņēmējdarbības speciālists

Studiju ilgums – 3 un 2,5 gadi. Uzņem ar vidējo izglītību.

Zvani: 5231726.

Raksti: koledza@tvnet.lv.

Apmeklē: www.jak.lv.

Nāc pats uz Pasta ielu 1, Jēkabpili.

BARKAVAS AROVIDDUSSKOLA

Dzirnavu iela 1, Barkavas pagasts, Madonas rajons, LV-4834, tālr. 4807215

2008./2009. māc.g. turpina uzņemšanu:

Izglītības programma	Kvalifikācija	Mācību ilgums	Iepriekš. izgl.
Lauku tūrisma pakalpojumi	Lauku tūrisma speciālists	4 gadi	9 kl.
Komerçzinības	Tūrisma pakalpojumu komercdarbinieks	4 gadi	9 kl.
Būvdarbi	Apdares darbu tehnikis	4 gadi	9 kl.
Būvdarbi	Apmetējs	3 gadi	8 kl., 15 gadi
Miltu izstrādājumu ražošana	Maiznieks konditors	3 gadi	8 kl., 15 gadi

Skolai ir dienesta viesnīca, ēdnīca.

Audzēkņi saņem stipendiju līdz Ls 50 un ceļa izdevumu kompensāciju.

Skolā ir iespēja apgūt militāro mācību un papildus iegūt B kategorijas autovadītāja aplieci.

Iespējas praktizēties ārziemēs starptautisko projektu ietvaros.

Izglītības programmā «Būvdarbi» (apdares darbu tehnikis) uzņem arī jauniešus ar dzirdēs traucējumiem.

Dokumenti iesniegšanai: izglītības dokumenti, medicīniskā izziņa 86u, 4 fotogrāfijas, personas dokumenta kopija.